

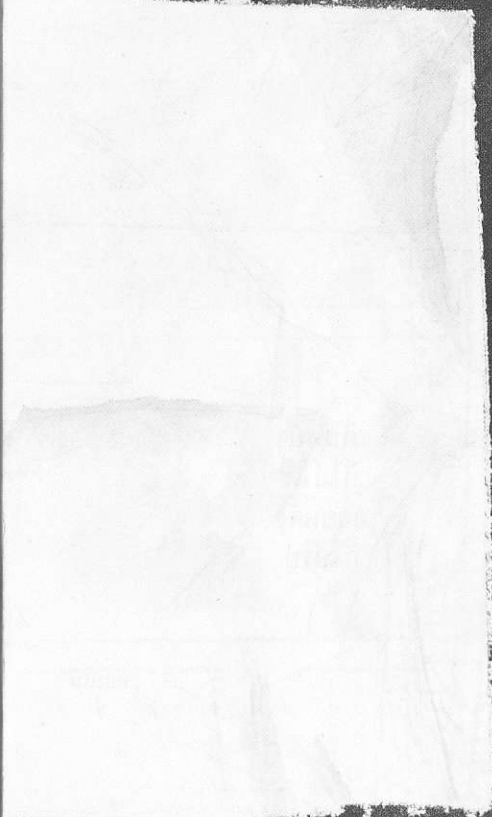
อย่าฝัน
อีกเลยนะ

ว่าไง
ล่ะ

U-FO
การ์ตูนเด็ก
Tel.06-8145251

U-FO
การ์ตูนเด็ก
Tel.06-8145251

ตอนที่ 252 มุชเช็ดูกจับ

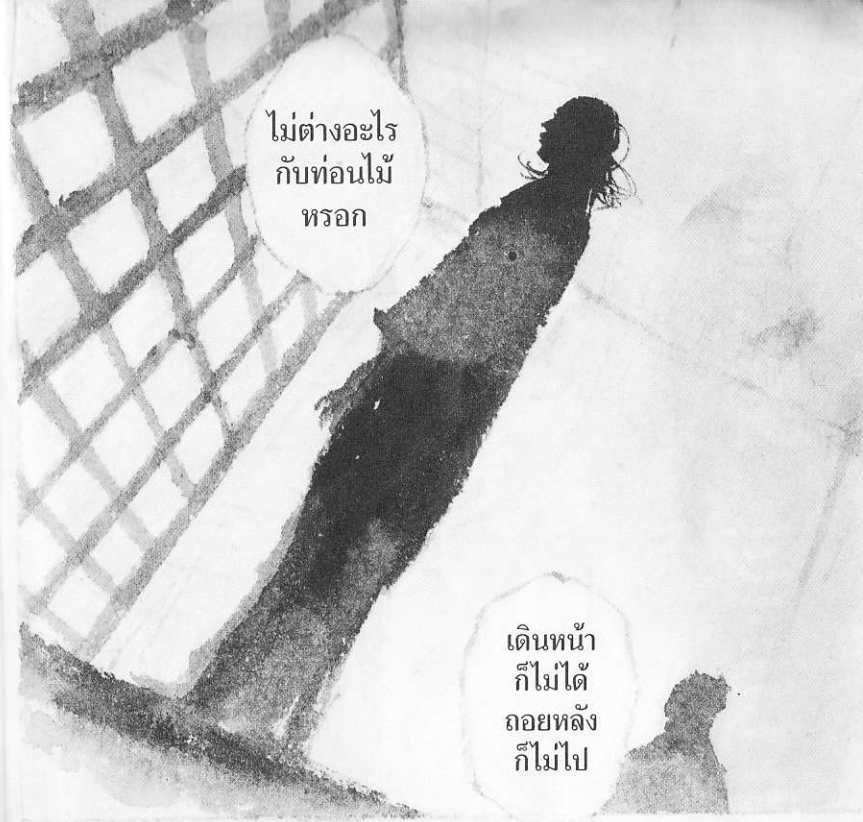
ข้าจะพัน
เอาไว้
แน่นๆ

สวรรค์
คงไม่ปรารถนา
ให้เจ้า

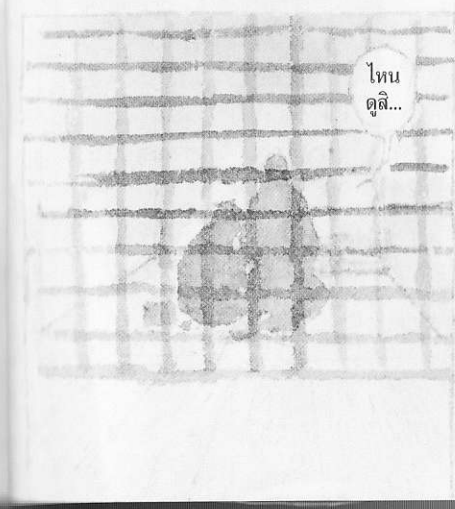

สู้รบกับใคร
อีกแล้วละ

ไม่ต่างอะไร
กับท่อนไม้
หรอก

เดินหน้า
ก็ไม่ได้
ถอยหลัง
ก็ไม่ไป

ไหน
ตุลิว...

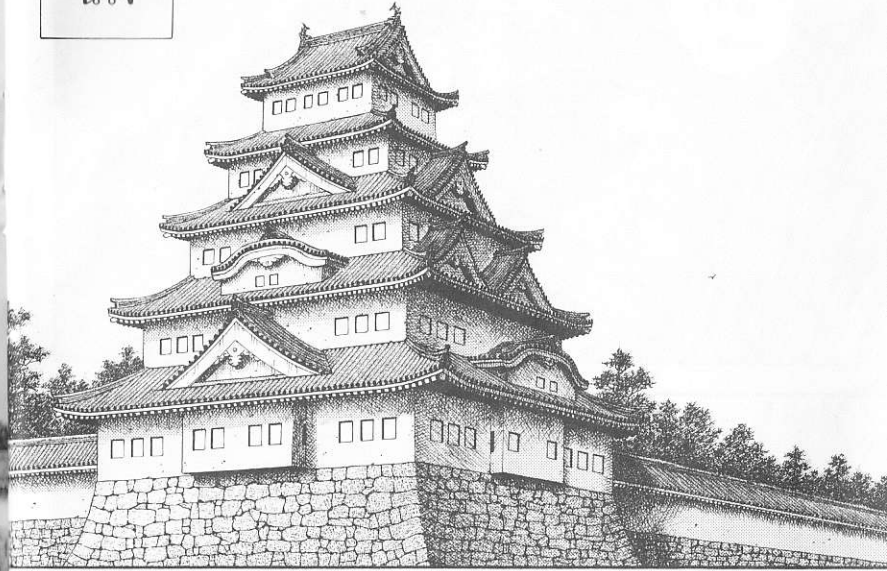
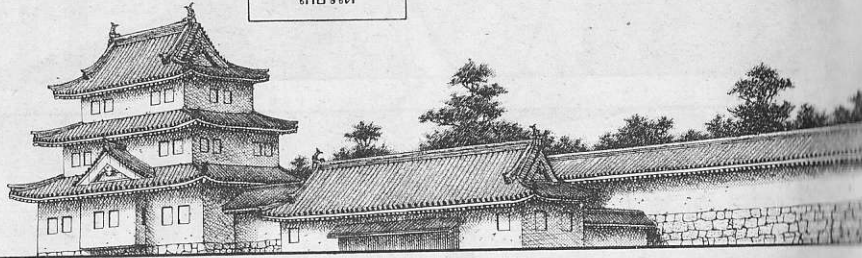
ท่อนไม้
รี

แยะเลย
เนอะ

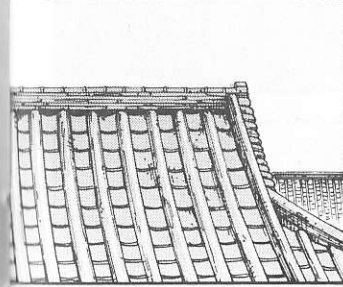

ปราสาท
นินโจ

ทิศเหนือเป็น
ที่ตั้งของ
กองบัญชาการ
รักษา
ความมั่นคง
เกียวโต

ได้ยินว่า
ท่านโคเอ็ทสึ
รู้จักมักคุ้น
กับมุซาชิ
ไซมัย

จึจึ
จึจึ

มุซาชิ
ถูกจับตัว
และถูกคุมขัง
อยู่ในนั้น

โอว
ลมอะไร
หอบมา

ฆ่าไปได้ยังไง
ตั้ง 70 คน
!

แต่แหม
ฝ้ายโยชิโอะกะ
เอง
ก็น่าเศร้าใจ
นะ

ถ้าผู้ชาย
จะมีความผิด
ก็ผิดตรงที่
เก่งเกินไป
นั่นแหละ

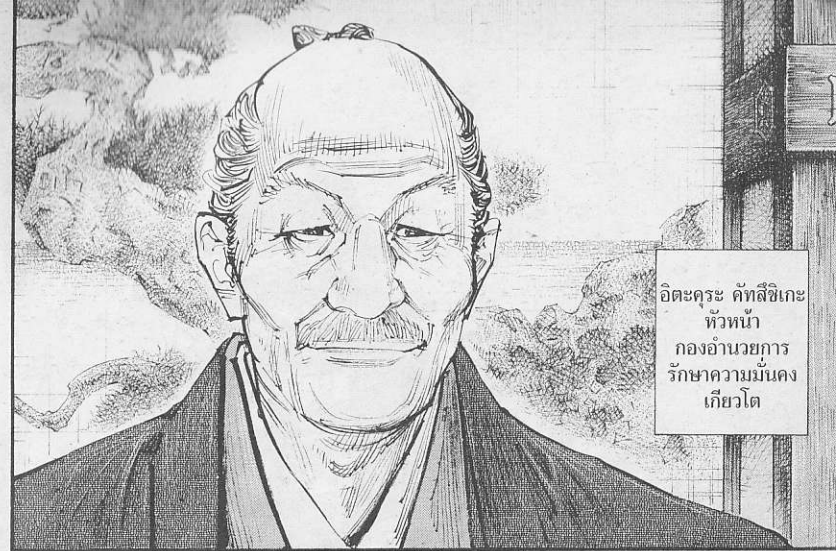
70 ต่อ 1
ก็ยิ่งพ่ายแพ้ย
เพียงคนเดียว
ได้

...
ข้าซาบซึ้ง
ในน้ำใจ
ท่านนัก

อย่าห่วงเลย
ท่านโคเอ็ทสึ
ข้า
ไม่ทำร้ายเขา
หรอก

อิตะคุระ คัทสึเกะ
หัวหน้า
กองอำนาจการ
รักษาความมั่นคง
เกียวโต

ได้ข่าวว่า
เพื่อนลูกจับ
...

ข้า
อยากจะมาดู
ให้รู้แน่

เราจำเป็น
ต้องจับตัว
มุซาชิ

พูดก็พูดเถอะ
ไม่มีใครยอมรับว่า
การต่อสู้ครั้งนั้น
เป็นการประลองดาบ
อย่างเป็นทางการ
หรอก

พยานที่
รู้เห็นเหตุการณ์
ไม่มีใคร
รอดชีวิตสักคน

ท่านโคเอ็ทสึเอง
ก็คงจะรู้ดีอยู่แล้ว
เรื่องที่พวกโยชิโอะกะ
สู้จนตัวตาย
หมดทั้งสำนักที่
อิจิโจจิซังาริมัทสึ

เป็นเรื่องธรรมดา
เมื่อนายพราน
เห็นเสือโคร่งดุร้าย
ก็ย่อมอยากจะจับ
มาไว้ใกล้ๆ ตัว

เฮ้อ อีกนาน
กว่าสันติสุข
จะมาเยือน
...

ท่านโคเอทสึ
ได้เห็นซากศพ
ที่วัดคิโจจิ
รีเปล่า

ไม่ได้
เห็น

ข้าเห็นแล้ว
รู้สึกอย่างไร
อะนะ

ซากศพส่วนใหญ่
จากทั้งหมด
70 ศพล้วนสิ้นชีพ
ด้วยดาบแรก
เพียงดาบเดียว

ต่อให้เป็นที่ปรึกษา
ด้านการรบ
ของโชกุนอย่าง
ยางิยู หรือโอโนะ
ก็คงไม่อาจทำได้

ข้าว่าอย่างน้อย
เขาคงจะอยู่ที่นี้
จนกว่า
จะหายจาก
อาการบาดเจ็บ
นะ

ถามพวกขามูโร
ที่อยากตั้ง
ก็จริงจะล่ามูซาชิ
แน่

ถ้ายังอยู่
ในเกียวโต
พวกฟองของ
โยชิโอะกะ
คงไม่ปล่อยไว้
แน่

ถูกคุมขังอยู่แบบนี้
สักพัก
ก็น่าจะเป็นการดี
กับตัวมูซาชิเองนะ
เพราะว่า

แต่ละแวันแคว้น
ล้วน
อยากเจอตัวเขา
ทั้งนั้น

ชีวิตเขาตอนนี้
คงจะ
วุ่นวายน่าดู

ท่าน
โคเอทสึ
ด้วยระคะ

ข้าเองก็ได้รับ
จดหมาย
ท่านองนั้น
เหมือนกัน

พวกนั้น
คงจะได้ยิน
ข่าวลือว่า
ท่านเป็นเพื่อน
กับมูซาชิ
สินะ

อยากให้
รับราชการ
บ้างละ

เขาเป็นว่า
มีแต่คนอยาก
เจอตัว...

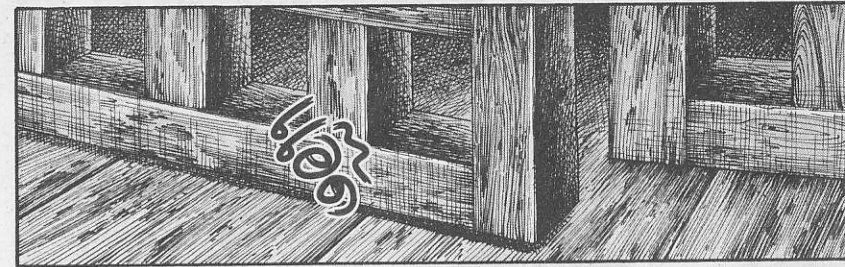

เพราะ
พวกเขา
เหล่านั้น
...

ช่วยหยุดยั้งเจ้า
ซึ่งกำลังมุ่งหน้า
ไปสู่ทางตัน
ของนรก
ที่ไร้ซึ่งแสงสว่าง

.....

สำนักในบุญคุณ
ของดวงวิญญาณ
ที่ต้องสังเว
คมดาบของเจ้า
ชนะนะ

นี่
มุซาชิ
เอ๊ย

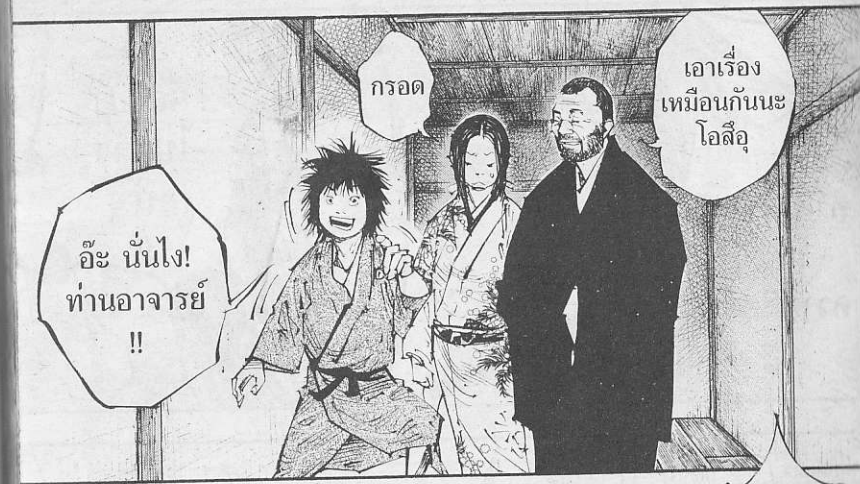
อยู่
นิ่ง ๆ ละ

ว๊อก
ว๊อก

ว่าไงนะ ?

.....

กรอด

เอาเรื่อง
เหมือนกันนะ
ไอ้สิอิ

อ๊ะ นั่นไง!
ท่านอาจารย์ !!

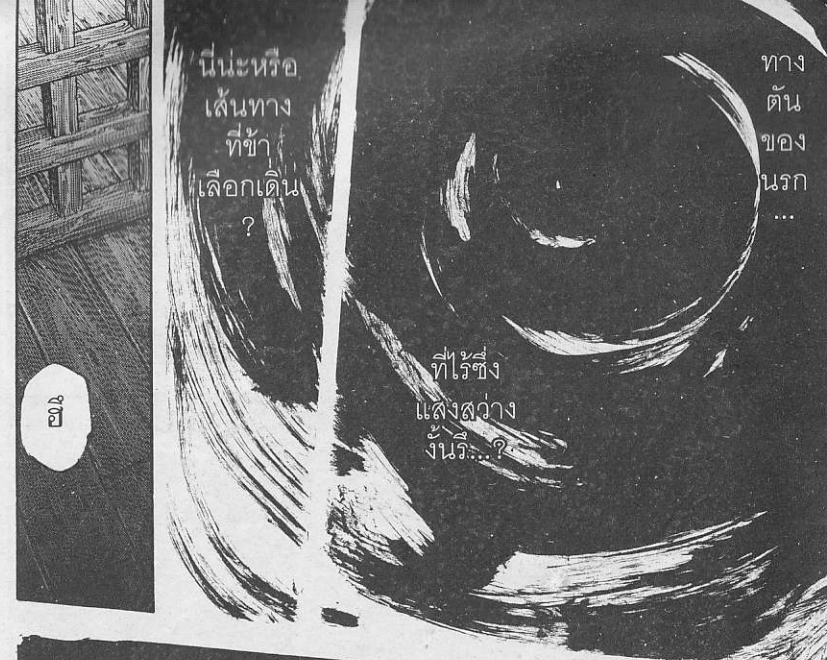
อา
จารย์

หยุดนะ
โจท้าวไร
ความผิดคราวนี้
คงไม่ใช่แค่
ตักเตือนแน่ !!

ปล่อย
เขาสี !

อาจารย์
เข้าไม่ได้
ทำอะไร
ผิด!

ทำไมต้อง
เข้าไปอยู่
ในคุกด้วย !

นี่นะหรือ
เส้นทาง
ที่ข้า
เลือกเดิน
?

๗๖

ที่ไร้ซึ่ง
แสงสว่าง
งั้นหรือ...?

ทาง
ตัน
ของ
นรก
...

เคยไป
มาแล้วหรือ
ถึงได้ทำเป็น
รู้ดี?

ก็แหม...

อย่าทำอะไรบ้าๆ ลี

จ้อง

เอาเรื่องเทร่อ?

พอเจ้าหน้าที่พาตัวเจ้าไปแล้ว ก็เป็นเรื่องเลยละ

... อยู่ในคุกก็จริง

แต่เจ้าได้รับการปฏิบัติเป็นอย่างดี

แถมเขายังอนุญาตให้คุยกันแบบนี้ได้ด้วย

บ้า ต้องบ้าไปแล้วแน่ๆ !!

ทำไมทาเคจิงต้องมี ความผิดด้วย !!

เอาละ... วกกลับมาเรื่องเดิม นะ

ถึงเวลาที่เจ้าจะมีชีวิตบนเส้นทางอื่นแล้วละ... จริงมัย มุซาชิ?

พอได้แล้ว ท่านทาคุอัน!

เกือบจะโดนจับไปแล้ว สองคนนั้นะ

เฮ้อ วุ่นวายน่าดู

โชคดีนะที่แค่ ตักเตือน

จริงๆ! เอาท่านอาจารย์ของข้าคืนมานะ!!

จับผิดคนแล้ว!

พวเฮีย!?

นี่
โอสิอุ

อย่างเช่น
อยู่กับ
โอสิอุ

มีความสุข
ไร้เปล่า?

กลายเป็น
ศิษย์
ไม่มีครู
...!!

ท่าน
สมปรารถนา
ไปอย่างหนึ่ง
แล้ว

เพราะไอสิ่ว
ไม่ชอบดาบ

ท่านอาจารย์
ไม่สามารถจับดาบได้
อีกต่อไป
เขาคงจะอยู่กับท่าน
แล้วละ

ดีใจ
ด้วยนะ

พูดอะไรนะ
ทาโร่...

อาจารย์
สัญญากับข้า
ไว้แล้ว

แค่ให้
ข้า
ความสุข

สักวันหนึ่ง
ข้าคงจะได้
ข้อมดาบ
กับอาจารย์
ที่ไหน
สักแห่ง

ไม่ว่า
จะอยู่
ที่ไหน

หรือไกล
เพียงใด
...

ถึงตอนนั้น
ข้าก็จะได้
จับดาบไม้

ในเมื่อ
ท่านอาจารย์
จับดาบไม่ได้

ข้า
ก็คง

ว่าแต่ตัวข้า
จะเป็นยังไง
นะ

劍術指南
武術

เหวอ

บอกว่า
อยากจะพบ
ท่านมุซาชิ

เห็นว่าจะไปที่
สำนักฝึกอบรม
เคนได้นะ

อา

ว่าเรา
จะแข็งแกร่ง
และเก่งกล้า
ไปด้วยกัน

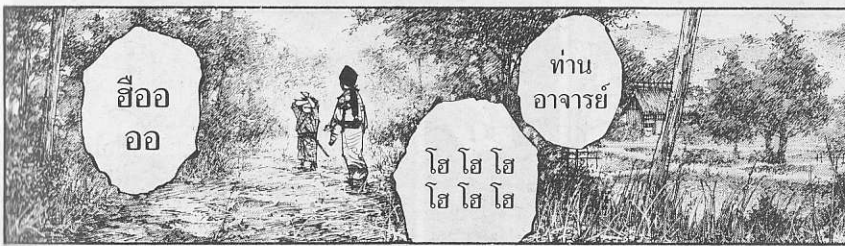
ฮึก
ฮือ

ซึกก็ยังมี
อาจารย์

ถึงอยู่ไกล
กัน

ฮึก

ความฝัน
เกือบจะเป็นจริง
อยู่แล้วเชียว

ฮือ
ฮือ

ท่าน
อาจารย์
โฮ โฮ โฮ
โฮ โฮ โฮ

Vagabond

จดหมายจาก
คนใหญ่คนโต
แห่งเมือง
เอโดะ

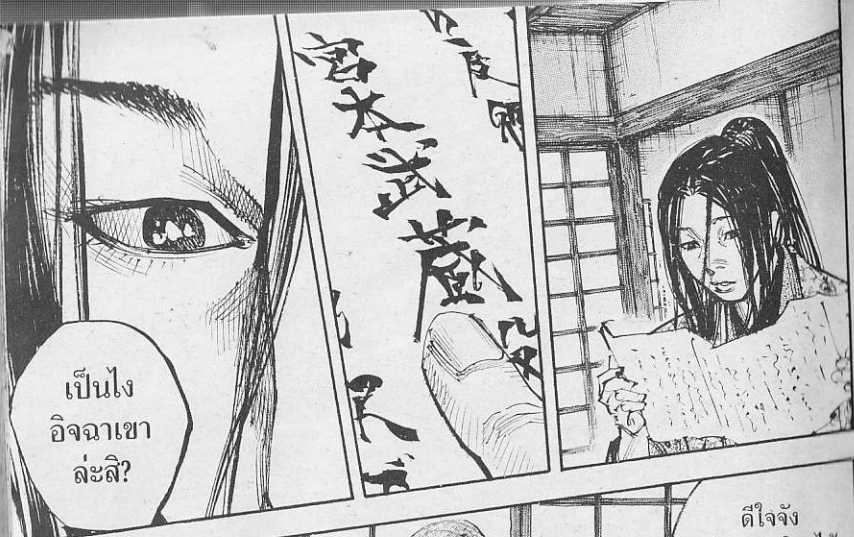

ฤดูกาล
เปลี่ยนแปลงได้
ฉันใด

ก็ไม่มีอะไร
อยู่คงทนถาวร
ฉันนั้น

การเดินทาง
ร้อนรุ่มเนजर
คงจะ
จบลงแล้วสินะ
ท่านมุซาชิ...

เป็นไง
อิจฉาเขา
ล่ะสิ?

ไม่นึกเสียใจ
บ้างเหรอ?
โคจิโร่

ดีใจจัง
ท่านมุซาชิจะได้
ทำงานทำการ
กับเขาบ้างแล้ว

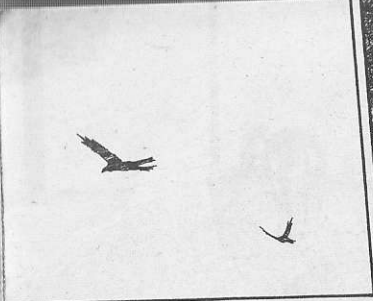

ท่านมุซาชิที่เคย
เป็นเพื่อนเล่นกับ
เจ้ามา
ต้องจากไปไกล
แล้วนะ?

ตอนที่ 253 อยู่เพื่อตาบ

โดยเฉพาะ
โคจิโร่

จิตวิญญาณ
ของเขาเป็น
หนึ่งเดียว
กับดาบ

อ้อ...
...

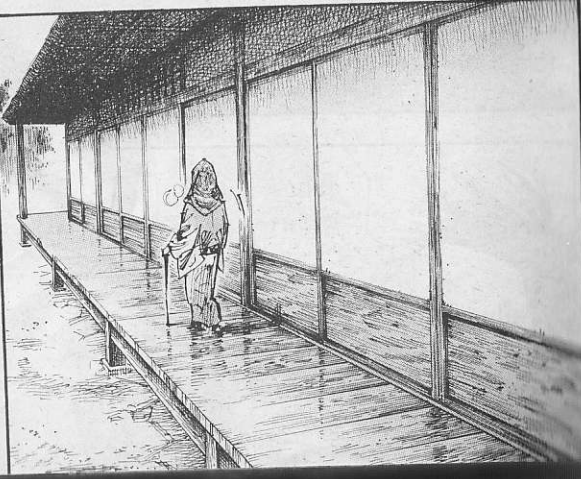
ว่ามัย
โคเอ็ทลี

ถ้าได้ติดตาม
รับใช้คนดี ๆ
ก็แจ้ว
เลยเนอะ...

สองคนนั้น
นี่..

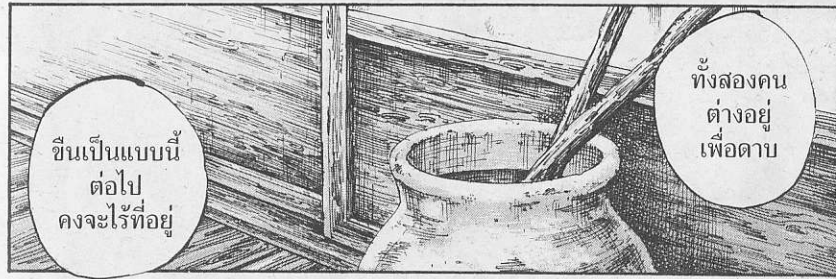
อยู่ง่ายขึ้น
บ้างมัยนะ

“อยู่
เพื่อดาบ”

ความหมาย
ของ
ประโยคนั้น
ก็เปลี่ยนไป
เช่นกัน

ท่ามกลาง
กระแสสังคม
ที่ผันผวน

ขึ้นเป็นแบบนั้น
ต่อไป
คงจะไร้อะไรที่อยู่อู่

ทั้งสองคน
ต่างอยู่
เพื่อดาบ

ความหมาย
มัน
เปลี่ยนไป
แล้วละ

ที่บอกว่า
“อยู่เพื่อดาบ”

คงจะหมายถึงการ
อยู่อย่าง
ถ้อยที่ถ้อยอาศัย
ในกรอบของสังคม

ยังจะเฝ้ายอก
ตั้งแต่มาทัน

มีความสุข
อยู่
คนเดียว
ซี
เห็นแก่ตัว

เปล่า
นะ

ฮิมเพลง
ตลอดเลย

ฮิม
เพลง
!?
พูด
เป็นเล่น

เอะอะ
ก็ฮือฮิม
ตลอดเลย

ถึงขนาด
เดินไม่ได้แบบนี้
คนที่คอยดูแล
ก็คงจะเป็น
ไอ้ลือสินะ

ดีใจด้วยนะ
ที่ท่านอาจารย์
จับดาบ
ไม่ได้แล้ว

โกหกแล้ว
ไม่เห็น
จะรู้เรื่อง
เลย

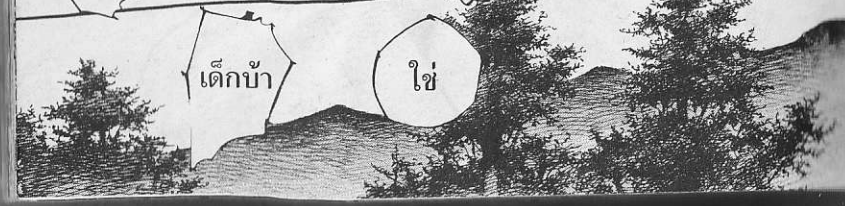

เกลียดดี
ข้าว
ไม่ใช่

เจ้ามาตัดสิน
แทนข้าได้ยังไง
ข้าไม่ได้เกลียด
สักหน่อย!

ดีใจ
ด้วยนะ
!!

ดาบที่ไอ้ลือ
เกลียดนัก
เกลียดหนา
คงจับสิน
เพียงเท่านั้น

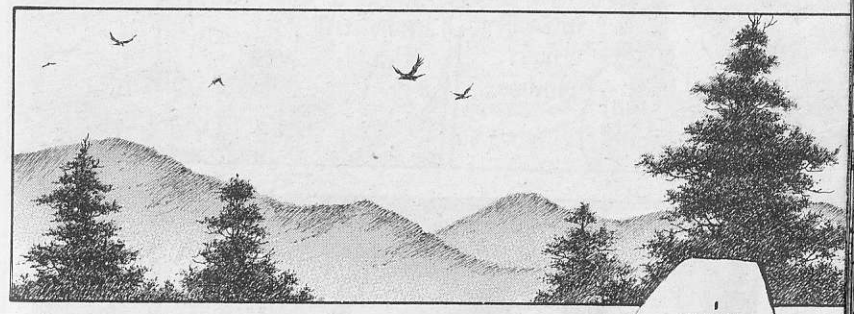
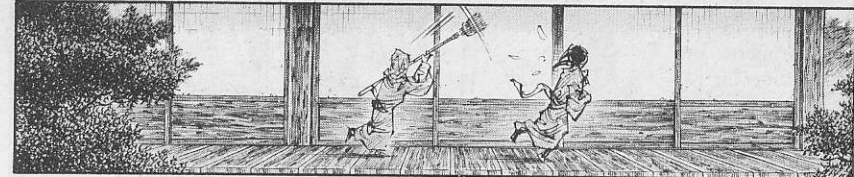

เด็กบ้า

ใช่

เอา
อีกแล้ว
นะ!

เป็นอะไรไปนะ
ทำอะไร?

ไม่ต้อง
ตามมา

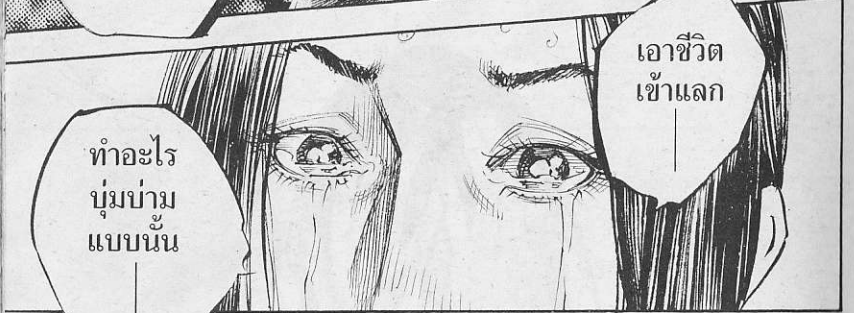
อย่า
มายุ่ง

ฉันใดก็ฉันนั้น
ข้าเอง
ก็ไม่เข้าใจ

เจ้าเองก็เถอะ
ไม่มีวันเข้าใจ
ความรู้สึกของข้า
หรอก

ดาบมัน
สนุกอะไรนักหนา
ถึงได้ยอมทุ่มเท

เอาชีวิต
เข้าแลก

ทำอะไร
ทุ่มบ่าม
แบบนี้

เจ้า
พูดถูก
ใช่
ข้าอยาก
อยู่กับ
ทาเคจัง

กัน
สองคน

อย่าง
สงบ

แล้วข้า
จะเกลียด
ได้อย่างไร

ดาบ
เป็นสิ่งที่
คนที่ซึ้งรัก

ขึ้น
ชอบ

แฮ็ก

แฮ็ก

ข้าไม่เข้าใจ
เท่านั้นเอง

ข้าไม่ได้
เกลียด

เพียง
แต่...

แฮ็ก

แฮ็ก

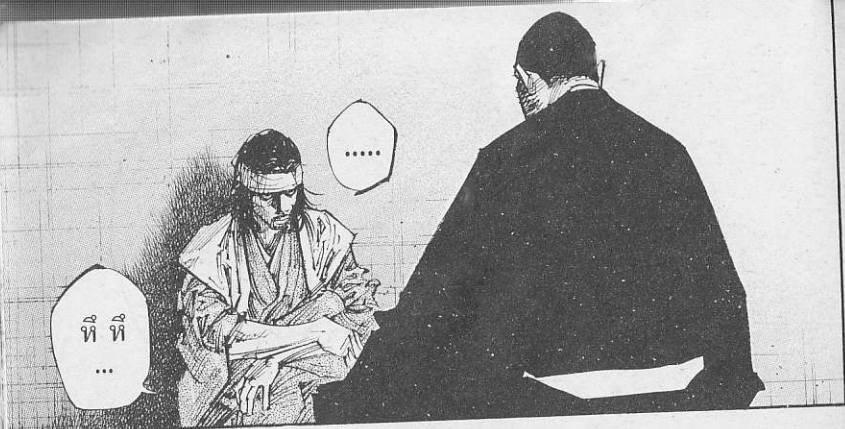
อย่างเช่น
อยู่กับไอสิ่ว

ถึงเวลาที่เจ้า
จะมีชีวิต
บนเส้นทางอื่น
แล้วละ
จริงมัย มุซาชิ?

และ
มีความสุข

หื หื
...

.....

นี่เป็นครั้งที่สอง
แล้วสินะ
ที่เจ้าถูกจับ

หื หื

ราวกับ
ไม่ใช่คน

...ถูกจับ
แขวนไว้
บนต้นไม้
...

มาไกลโซ
ถึงเพียงนี้
เชียวนะ

ทาเคโซ
จากหมู่บ้าน
มียาโมโตะ

ท่านไม่คิด
จะตัดคอ
หรือให้เจ้า
คว้านท้อง

แต่จะทำ
เพื่ออนาคต
ของเจ้า

เมื่อสักครู่
ข้าได้พบกับ
ท่านอดีตรุระ คัทสึชิเกะ
หัวหน้ากองอำนาจการ
รักษาความมั่นคงเกียวโต
เลยได้รู้ว่าท่านคิดเห็น
เป็นประการใด

หรือว่า
เจ้าไม่ฟังใจ
โอลิอุ?

พูดอะไร
ที่ยงงน
...

ข้าเป็น
นักโทษ
นะ

Vagabond

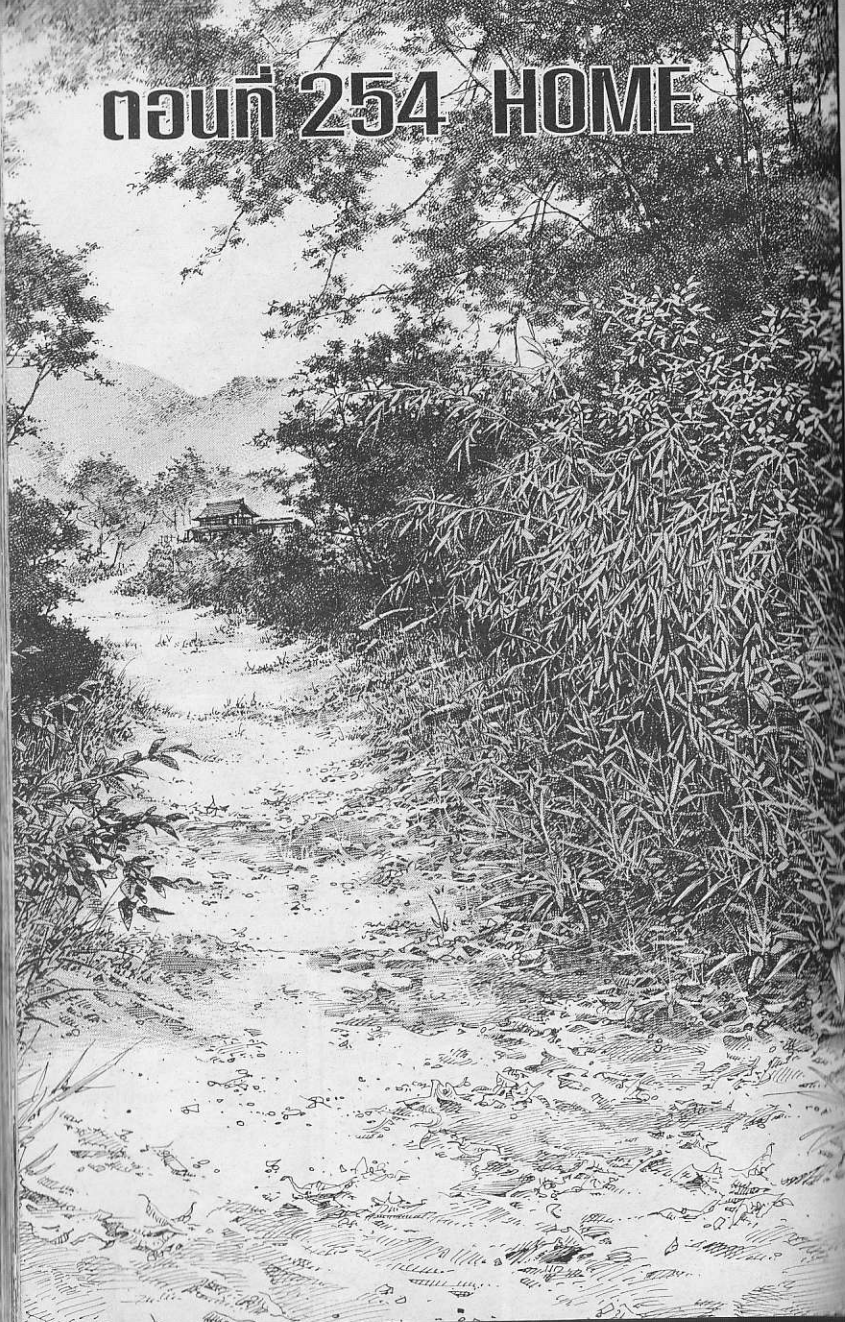
ผู้คน
เริ่มแซ่ซ้องว่า
เจ้าเป็นที่หนึ่ง
ในปรุพี

ตอนนี้
เจ้ากำลังเป็นที่
ต้องการตัว
นะ

ตอนที่ 254 HOME

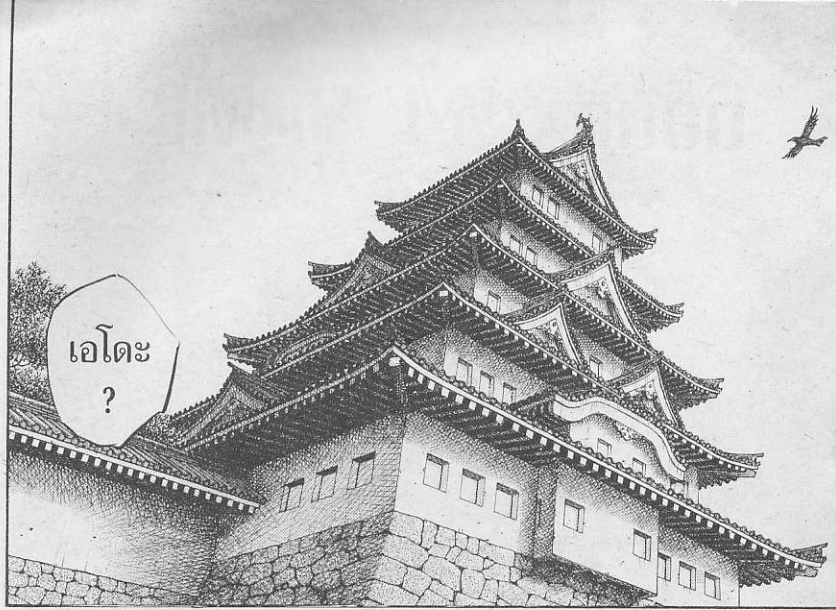
มุซาชิ

เจ้าจะลองติดตามรับใช้ท่านมูเนะโนะริ เพื่อเรียนรู้โลกกว้างดูมัย?

เจ้าเองก็น่าจะรู้จักดี เขาเป็นบุตรชายคนที่ห้า

ของ ท่านผู้เด่ายังอยู่

เอโตะ ?

.....

เจ้าคงจะได้เป็นอาจารย์สอนวิชาดาบอยู่ที่ไทสึกันแน่ เป็นแน่

เพื่ออนาคตของเจ้านะ ยังไงซะ สักวันหนึ่ง

เพราะที่เอโตะ

ทำไมต้องเป็นเอโตะ?

2
วัด

ยังอยู่ มูเนะโนะริ

.....

ซึ่งมีสายสัมพันธ์อันดีกับท่านยังอยู่ มูเนะโนะริ

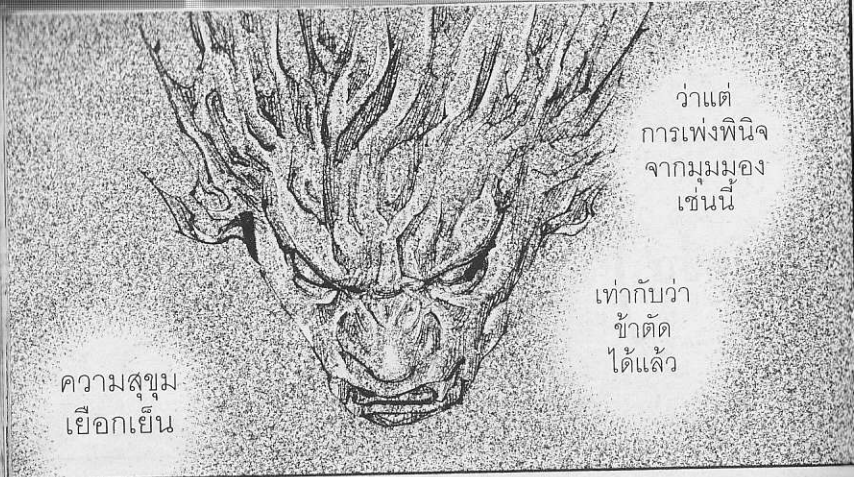

.....

สำนักฝึกอบรมเคนได้ของโชกุนตระกูลโทคะวะ?

มีสำนักฝึกอบรมเคนได้ของโชกุนตระกูลโทคะวะว่า

ว่าแต่
การเพ่งพินิจ
จากมุมมอง
เช่นนี้

เท่ากับว่า
ข้าตัด
ได้แล้ว

ความสับสน
เยือกเย็น

ยัง
อยู
มู
เนะ
โนะ
ริ

วิ

วิ

...
จะดีเทร
...?

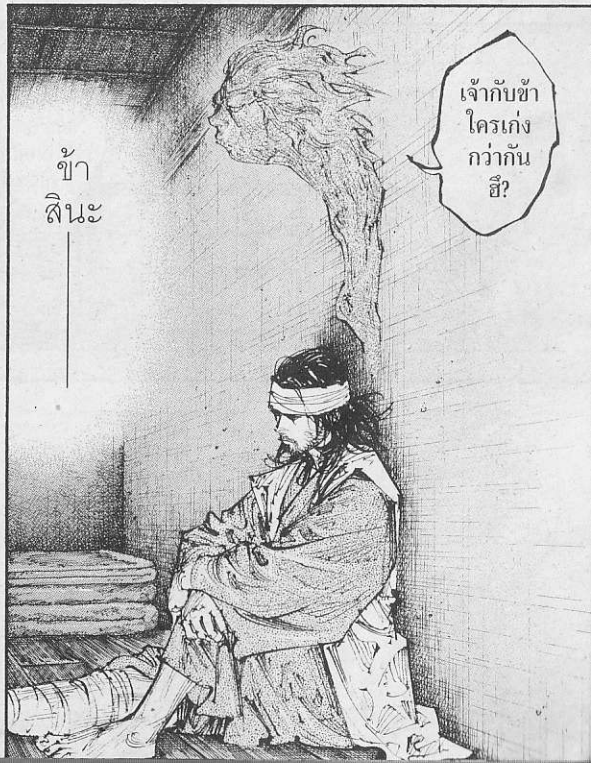

โตชินมัย
?
พอใจรียัง
?

...
โตชินลี

หากยัง
หลงตัวเอง
แบบนี้

ดูท่าไฟ
แห่งความ
ทะเยอทะยาน
จะยังไม่มอด
ง่าย ๆ

ข้า
สินะ

เจ้ากับข้า
ใครเก่ง
กว่ากัน
สี?

.....

ย้อนกลับมาทำร้ายตัวเอง

ครั้งหนึ่งทำกับผู้เฒ่า ยางิยูเคยกกล่าวไว้ว่า

ดาบมีไว้เพื่อทำร้ายผู้คน

เพื่อช่วงชิงชีวิตมนุษย์

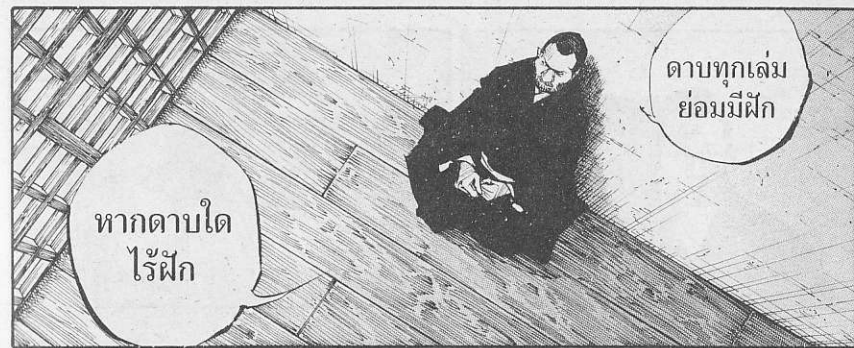
แล้วเราจะเอาชีวิตทั้งชีวิตไปฝากไว้กับของพรศักดิ์นั้นได้อย่างไร

นี่เป็นข้อกังขาต่างๆ ในฐานะที่ข้าเป็นมนุษย์คนหนึ่ง

โตขึ้น

ดาบทุกเล่มย่อมมีฝัก

หากดาบใดไร้ฝัก

เมื่อไม่มีที่เก็บสักวันหนึ่งมันย่อมจะ

และโอดแล่นอย่างดาบเปลือยฝัก

บุรุษทุกผู้ที่พบเจอย่อมเป็นศัตรูของมัน

มนุษย์
อย่างเราๆ
ก็ยังไม่วาย
กระซอกดาบ
ออกมา
พาดฟัน
อย่างสิ้นหวัง

ต่อให้
ดาบ
สงบนิ่ง
อยู่ใน
ฝัก

...
มุซาชิ
เอ๊ย

ถ้าเลือก
เส้นทางชีวิต
แล้ว

เจ้านั้นแหละ
เป็นคนบอกเองว่า
ถ้าจะไม่ตาย
ก็ยึดดาบ
เป็นอาชีพไม่ได้
แล้วจะมาพูดอะไร
เอาตอนนี้

ก็
ไม่จำเป็น
ต้อง
ชักดาบ

ฮ่า
ฮ่า

ฮ๊ะ
ล้อเล่น

อาจารย์ซำ
สอนมา
อย่างนั้น

มีภรรยา
และสร้าง
ครอบครัว

จงเป็นชาмуไร
รับใช้
ผู้บังคับบัญชา

อย่าง
ลูกผู้ชาย

เรื่องนี้
เจ้าสามารถทำได้
แม้ข้าจะ
ขยับไม่ได้
ก็ตาม

จงสร้างที่พักพิง
ใหม่ที่
กลับไปตายรัง
เถอะนะ
มุซาชิ

ไหนๆ
เจ้าก็เดินมา
จนถึงจุดนี้
แล้ว

สภาพจิตใจ
เช่นนี้...

จากนี้
ไป

ถ้าเจ้ายัง
อยากจะโตขึ้น
อีกละก็

ดากับผู้หญิง...

โคจิโรนั้น
หุไม่ได้ยิน
และพูดไม่ได้
โอกาสที่เขาจะ
เข้าถึงจิตใจของ
คนอื่นได้

ให้ตาย
สิ

ดากับ
ร่าง
หญิง...

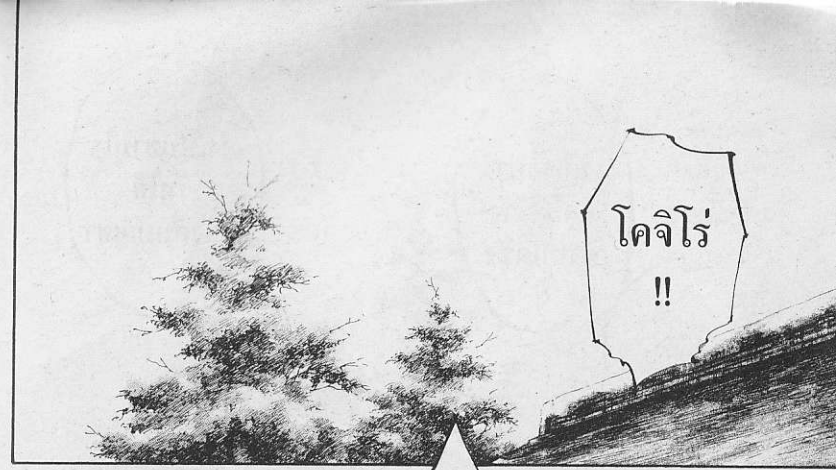
คนนะ
ไม่ใช่สัตว์

อะไรที่พวกเรา
อยากจะเปิด
ก็มีแต่เขา
เท่านั้นแหละ
ที่อยากจะเปิด

ก็มีเพียงการ
ได้สัมผัสกับ
สองสิ่งเท่านั้น
...

โคจิโร!!

ขอ
กับ
สาว

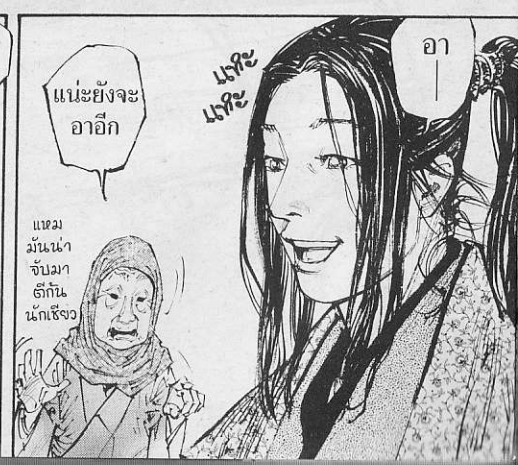
นอกจากดากับแล้ว
เจ้าคิดแต่
จะนอนกับสาว
เท่านั้นแหละ

จะไปไหน
นะ!

ฟ้าว~~~~

ให้ตาย
สิ!

น่าจะยัง
อยู่อีก

แะแะ

อา

แหม
มันน่า
จับมา
ตีกัน
นักเชียว

คือว่า
คราวนี้
...

โอ๊ะ? ถ้าเป็น
เรื่องลับตาบะก็
ข้าส่งจดหมายปฏิเสธไป
ตั้งหลายครั้งแล้ว
นี่นา?

ท่าน
อิวามะ
มาขอพบ
...

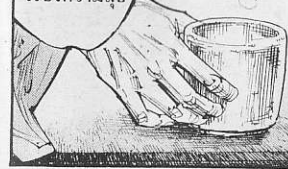
ท่าน
โคเอ็ตสึ
ขอรับ

หา
?

เดินทางมาจาก
โตะคุระ
ด้วยตัวเองเลย

ข้าไม่อยาก
ให้เขา
มีอนาคต
ที่มืดมน
ไร้ซึ่งความสุข

แปลกมาก
ที่เขาทำให้
ท่านแม่อุ่นวัยใจ
ได้ถึงขนาดนี้
...

ข้าสังหรณ์ใจ
ยังงៃพิกล
...

แต่เขา
จำเป็นต้อง
มีฝัก
ให้สังกัด

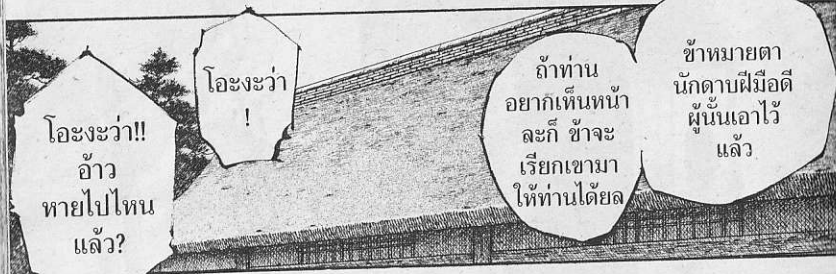
จริงอยู่ตอนนี้
โคจิโร่
เปรียบเสมือน
ดาบเปลือย

เจ้าของดาบ
คนใหม่
เป็นยอดฝีมือ
หาผู้ใด
เทียมทัน

อย่าท่วงเลยนะ
ในอนาคตอันใกล้
ดาบเล่มนี้
ก็จะเปลี่ยนมือ
เจ้าของแล้ว

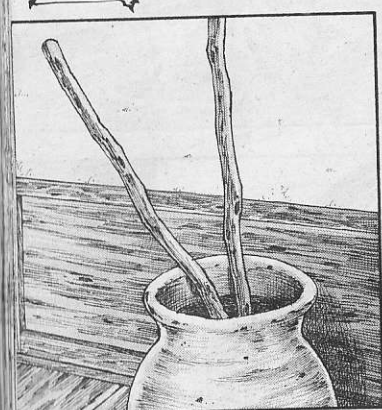

โอชะระว่า!!
อ้าว
หายไปไหน
แล้ว?

โอชะระว่า!
!

ถ้าท่าน
อยากเห็นหน้า
ละก็ ข้าจะ
เรียกเขามา
ให้ท่านได้ยล

ข้าหมายตา
นักดาบฝีมือดี
ผู้นั้นเอาไว้
แล้ว

.....

ข้าตัดสินใจเดินเท้า
มาถึงนี้ด้วยตัวเอง!
ถึงกระนั้น
ท่านก็ยังไม่ยินยอม
ลับดาบให้ข้า
เช่นนั้นหรือ
ท่านโคเอ็ทสึ

ข้าชื่อ
อิวามะ คาคุเบ
คนรับใช้เก่าแก่
ของตระกูล
โฮโซคาว่า
แห่งโชะคุระ

ดาบงามเล่มนี้
น่าจะมีคุณสมบัติที่ดี
พอจะผ่านมือปรมาจารย์
ด้านการลับดาบ
ที่หาตัวจับยาก
อย่างท่านสนอามิ
โคเอ็ทสึนะขอรับ!?

ดาบเล่มนี้
สลักชื่อผู้ตี
นามว่า
คิคุ อิจิมอนจิ
!

จริงอยู่
ฝีมือดาบของข้า
ไม่ถึงขั้นเทพ
ชั้นเซียน!
แต่ตัวข้าเป็น
โอดาคุดาบ
ชั้นเทพ

ถ้าไม่ตั้งใจ
เรื่องดาบ
ก็ต้องตั้งใจ
ในฝีมือของ
เจ้าของดาบ
สินะ!

นั่น
ท่านพูดองนะ
ว่าไม่เกี่ยวข้องกับ
ดาบ!
งั้นก็
หมาย
ความ
ว่า

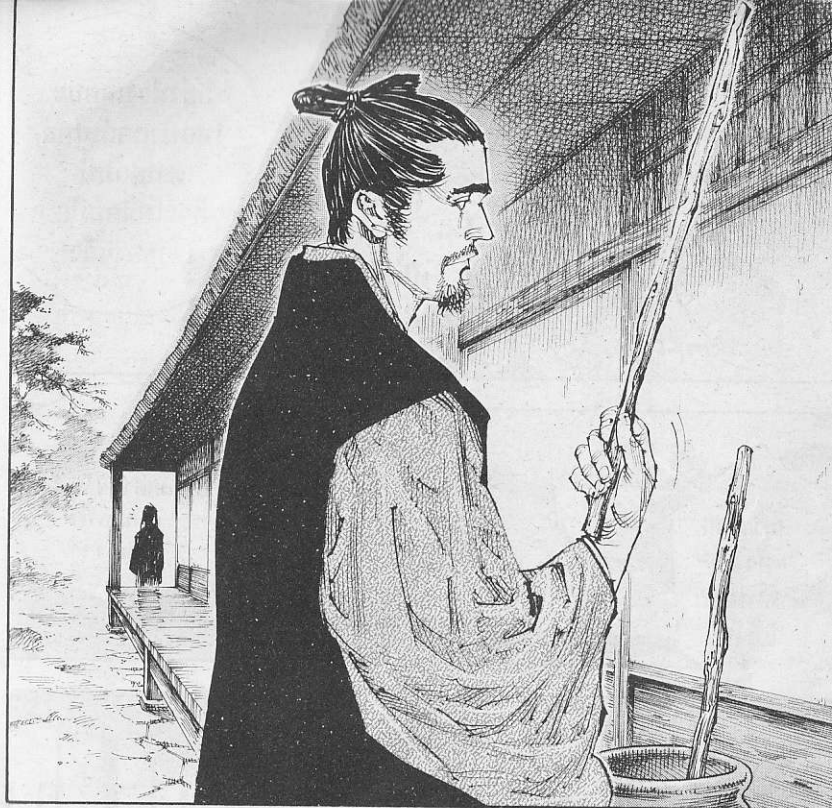
เอ่อ
ข้าไม่ได้เถียงว่า
ดาบดีหรือไม่ดี
หรอกนะ

แต่ว่าข้าบะ
แก่แล้ว
...

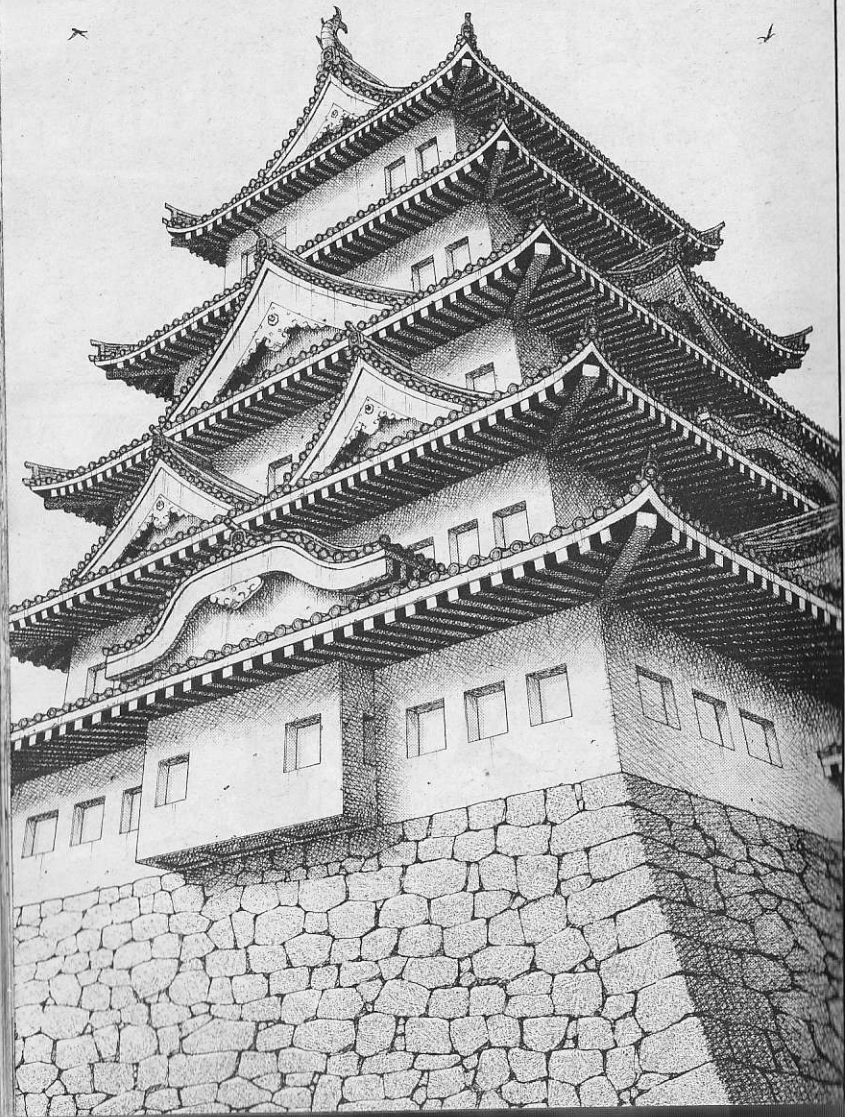

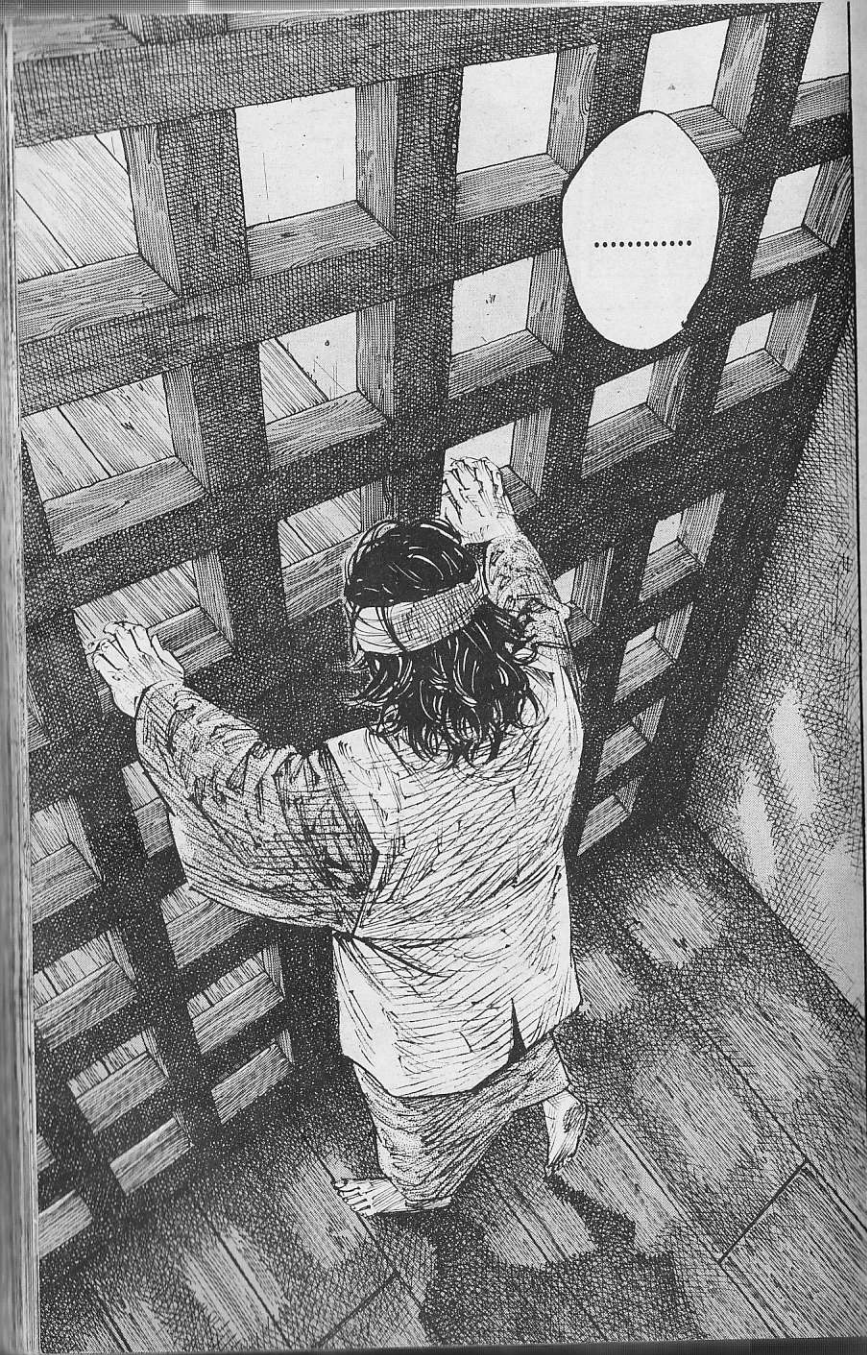
เปล่า
ข้าเลิกทำ
อาชีพนี้
แล้ว...

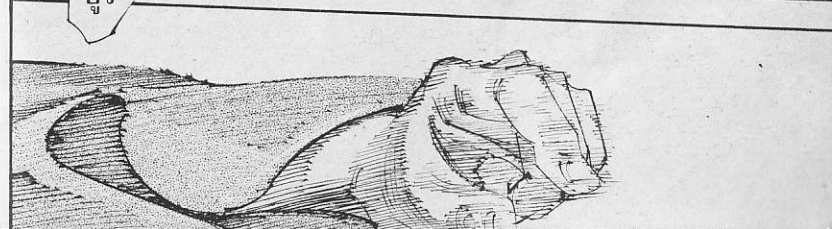
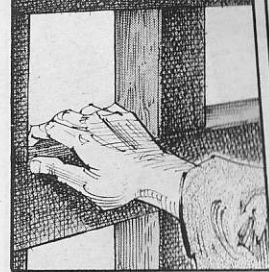
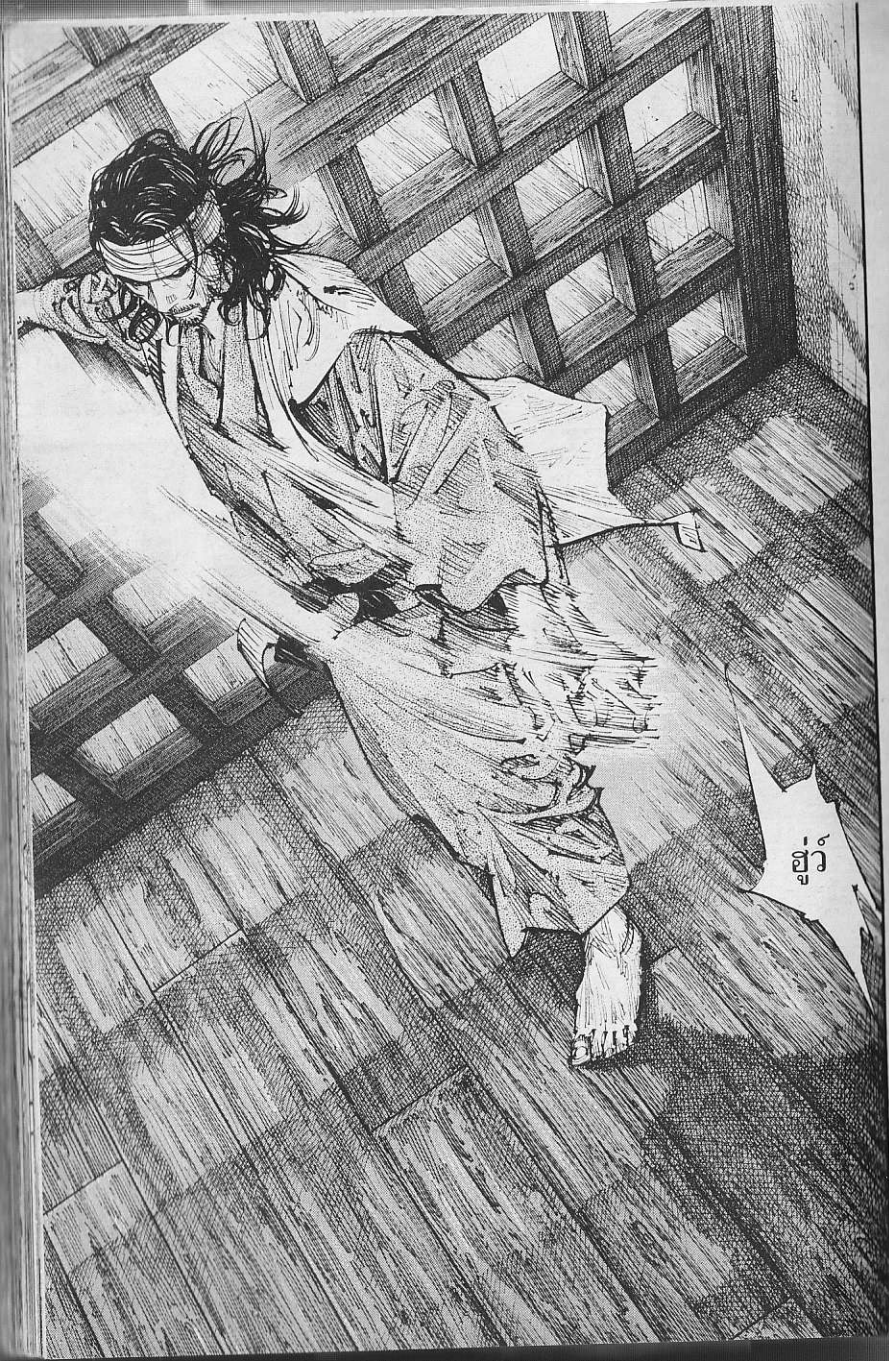
Vagabond

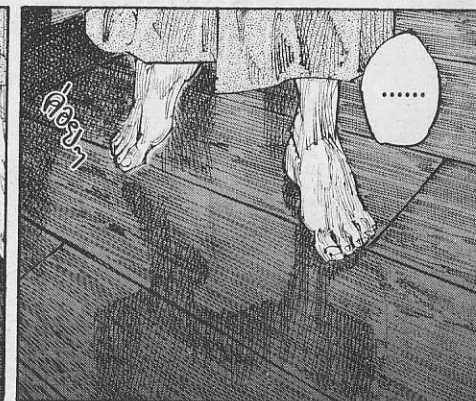

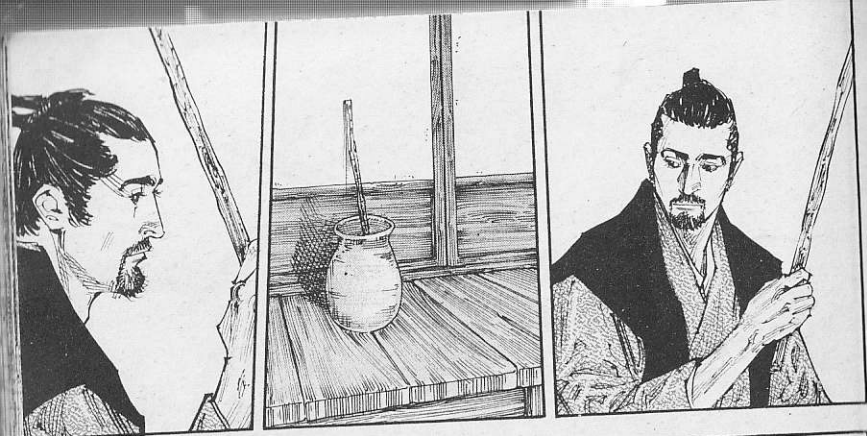
ตอนที่ 255 คำดาบ

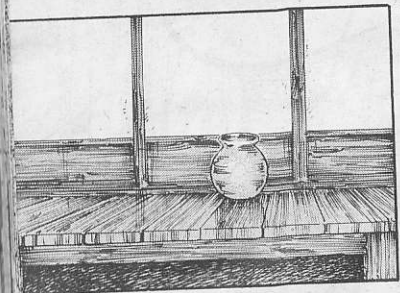
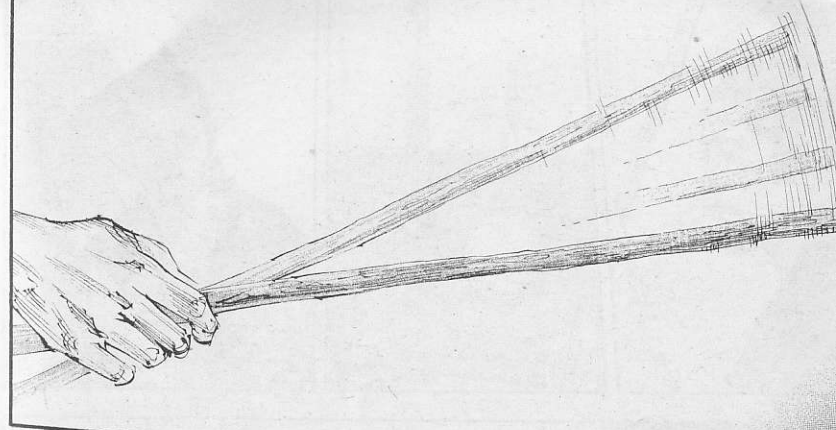

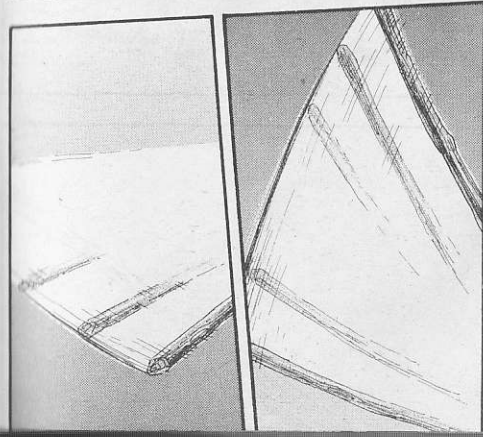
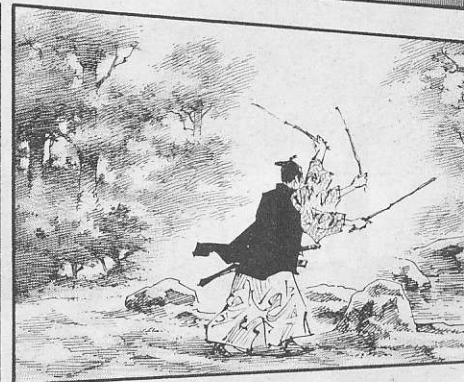
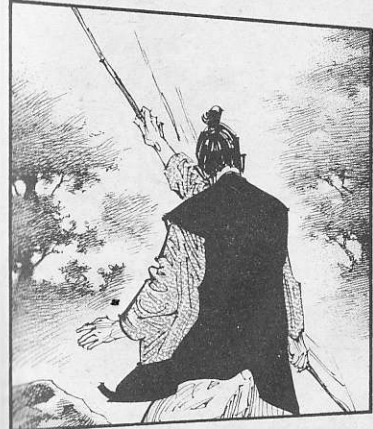

ไม้ท่อนนี้
ก็ไม่อาจ
ใช้สังหารคนได้

ถ้า
ไม่ลบอดีต
ทิ้ง

เอ
ใครกัน
นะ

นี่ใช้
ซ่อมได้
อย่างดี
เลย

อืม
เข้าใจละ

๒๖

เฮ้
เดี๋ยว

อึ๊บ

ท่าน
ชื่อเรียก
เสียงใด

ท่านเองริ
ที่ไซเมกิงัน
ซ้อม
เพลงดาบ

!!

ชีวิตคน
คืออะไร?

ข้าขอลาม
เจ้านะ
มุซาชิ

ถ้าเป็นคนที่
เลือกจะมีชีวิตอยู่
เพื่อตาย
ด้วยความรัก
และสิ้นขอบในตา
เหมือนกันล่ะก็

.....

คือ
การต่อสู้
ยังไงละ

ถึงถูกฆ่าตาย
ก็คงไม่มีใคร
ว่าอะไรหรอก

แก่นแท้ในจิตใจของเจ้า
ย่อมจะรู้ว่า
ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะเป็นใครก็ตาม
การปลิดชีพคน
ย่อมไม่ใช่เรื่องดีแน่

ถึง
อย่างนั้น
ก็เถอะ

อย่าฝัน
เลยนะ

นี่
จะดีรี?

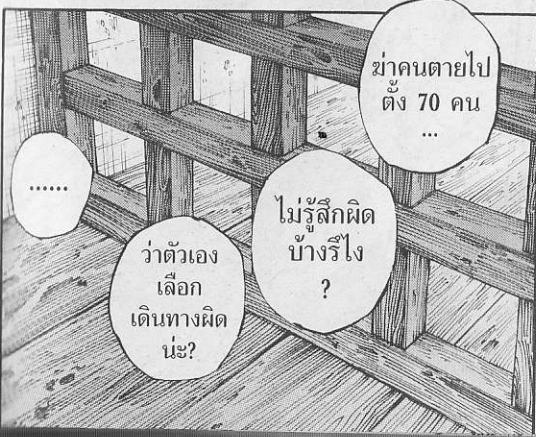

ช่างข้า
เถอะ

แผลเต็มตัว
เลยนะ
มุซาชิเอ๊ย...

เอา
เข้าไป

ฆ่าคนตายไป
ตั้ง 70 คน
...

ไม่รู้สึกผิด
บ้างรี?

ว่าตัวเอง
เลือก
เดินทางผิด
นะ?

.....

โดนเทศน์
อีกแห่ง
...

.....

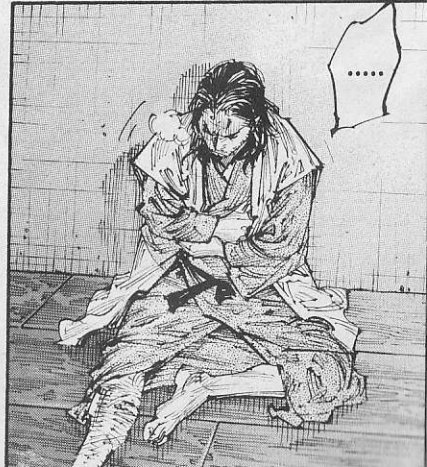
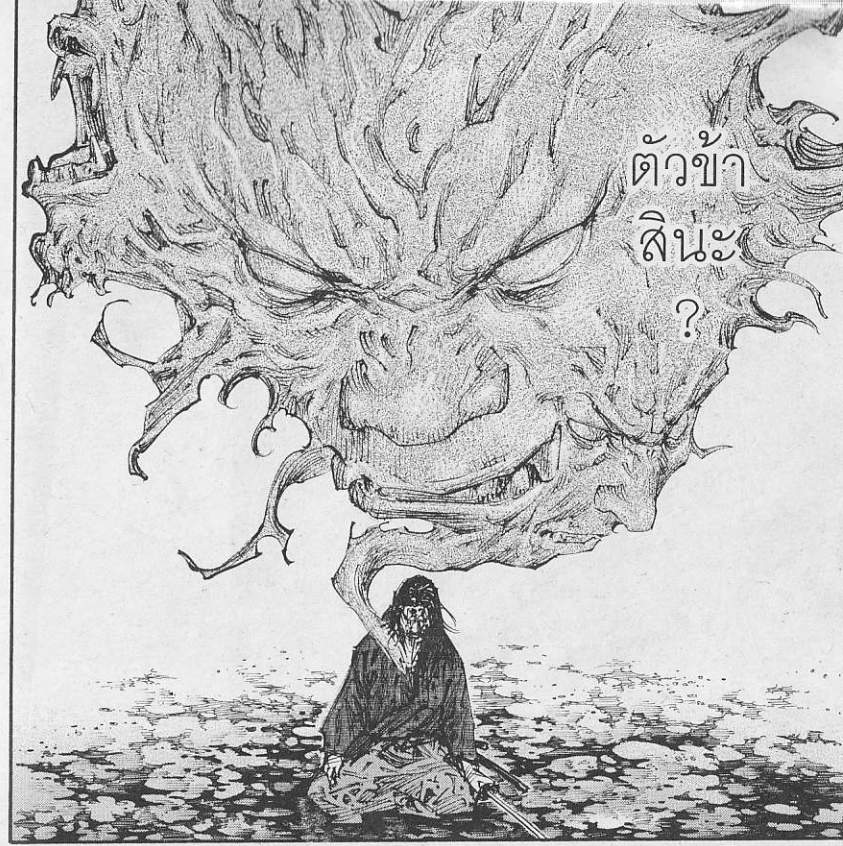
ผู้ชนะ

ผู้ชนะคือ
ใครบ้าง?

Vagabond

โอด

แม้แต่
ตอนนี้

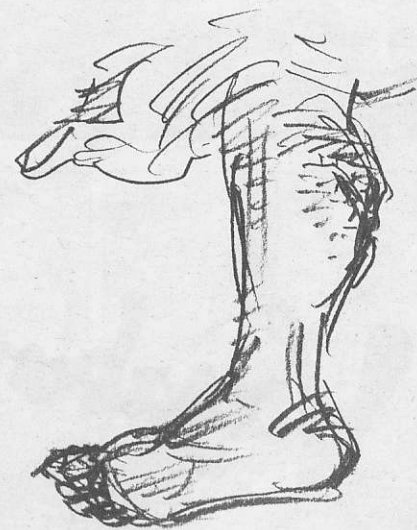
ชีวิต
ที่หนักอึ้ง
ราวกับ
แบกตะกั่ว
เอาไว้

ตะกั่ว
ที่ฝัง
เข้าไป
ในท้อง

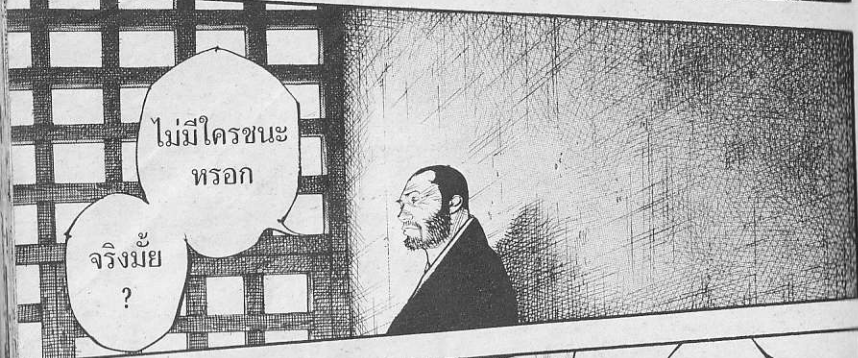
นั่น
ไงละ

การต่อสู้
ก็ยังคง
ดำเนินอยู่

ใครเป็น
ฝ่ายชนะ
กันแน่?

ไม่มีใครชนะ
หรอก

จริงมั
?

ไม่รู้สิ

แก่นแท้
ของจิตใจเจ้า
ย่อมรู้ดี

ความหนักอึ้งนั้น
เป็นหลักฐาน
พิสูจน์ให้เห็น
ได้ดีกว่าสิ่งใด

พวกเขา
เหล่านั้น
ไม่มีใครผิด

สำหรับข้า
แล้ว
ยังคงอยู่

ไม่มีใคร
ชนะ

ตอนที่ 256 เสียง

ที่ที่ยังไม่ได้
สร้างนะ
...

จะ "กลับ"
ไปได้ยังไง
ล่ะ?

ไม่อยาก
พูดเพีย
!!

แถม
ทำเป็น
เซิน

ว่าแต่
เจ้าคิดยังไง
กับไอสิ่ว
ล่ะ?

สำหรับเจ้าแล้ว
ไอสิ่ว
มีความสำคัญ
เพียงไหน?

หาที่สำหรับ
กลับไปตายรัง
เถอะ...

แสบ

แถม
คมคายจริงๆ
นี่ข้าโดนไป
ดอกหนึ่งแล้ว
สินะ

นั่นก็
เป็นเหตุผลได้
นี่เนอะ

!

จริงสินะ
...

ที่สำหรับ
"กลับไปตายรัง"
นะ
ข้ามีอยู่แล้ว

อะไร
เล่า

อยากจะให้ข้า
เลิกตาม
ถึงขนาดนั้น
เชียวหรือ

ถึงได้
บอกให้ข้าหาที่
สำหรับ
กลับไปตายรัง
นะ?

เขียน
แล้ว

และควร
จะมีชีวิตอยู่
อย่างไร

คนเรา
เกิดมา
ทำไม

ข้า
ไม่เข้าใจ
จริงๆ

มี
หนทางรอด
มั๊ย

ภายใน
ความมืด
อัน
อึมครึม

ข้าเองก็มีแต่
เรื่องที่ไม่เข้าใจ
เหมือนกัน

จริงๆ แล้ว
อะนะ

พอเห็น
ผู้คนฆ่าฟัน
กันเองแล้ว
ก็อดไม่ได้ที่จะ
คิดว่า

หืม
...

มนุษย์
คืออะไร
กันแน่นะ

..... !!

เจ้าโง่

จะเป็นอะไรี

ถูย

มอง เห็น ตัว เอง ดูโง่ พิกัด

มุซาชิ

เจ้าคง ออยากพูด เรื่องนี้

ข้าเคยคิดว่า ถ้าเจ้ารอดตาย กลับมาจากการต่อสู้ แบบ 70 ต่อ 1 ที่อึใจจิซังาริมทีสึ ได้ละก็

จาก ความทุกข์ ทรมาน

ข้า พยายาม ดิ้นรน เอาตัวรอด

ทำผิดมา ก็ หลายครั้ง

ทุกครั้ง ที่มันเข้ามา อยู่ในหัว ข้าจะคิดว่า เส้นทางที่ข้า เดินมานั้น ช่างไร ความหมาย เสีย เหลือเกิน

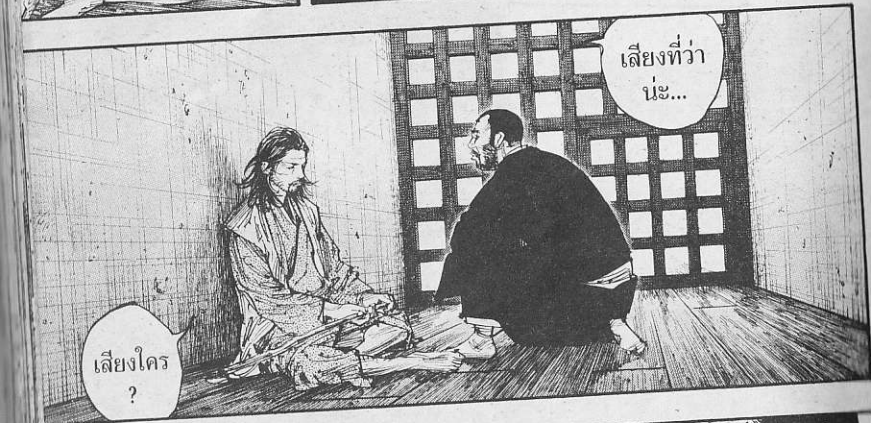
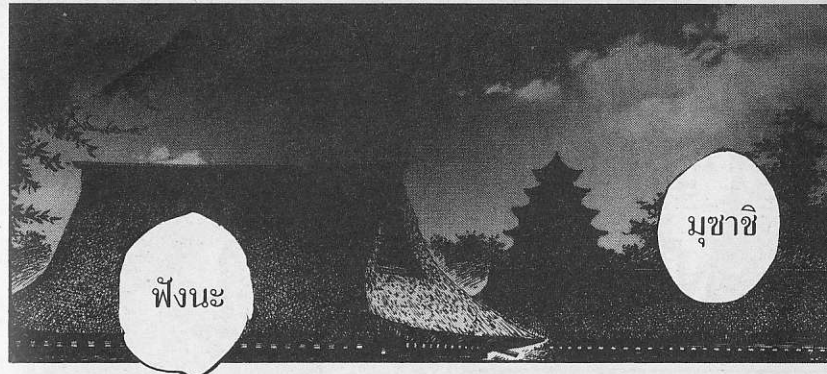
ภายในตัว ของข้าเอง ก็มีอึดตา

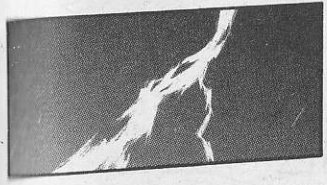

ท่าน นะหรือ ?

ใช่

เจ้า
มี
อิสระ
เสรี
อย่าง
เต็มที่

ที่เจ้า
เลือก
เดิน

เส้น
ทาง
ชีวิต

มาจนถึง
ทุกวันนี้
และจากนี้ไป

สวรรค์
ได้กำหนด
ไว้
เรียบร้อยแล้ว
แล้ว

เพราะ
ฉะนั้น

กับ
ข้า
เจ้า

ดู
เหมือน
สวรรค์
จะบอก

หู
หนวก
...!!

๙๖

ท่าน
ชื่อเรียก
เสียงใด

ทำได้
ยังไงนะ
...!?

อา

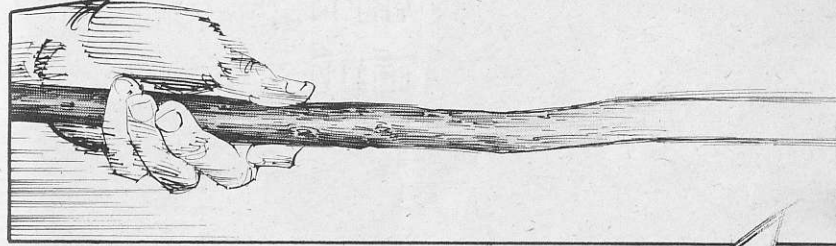
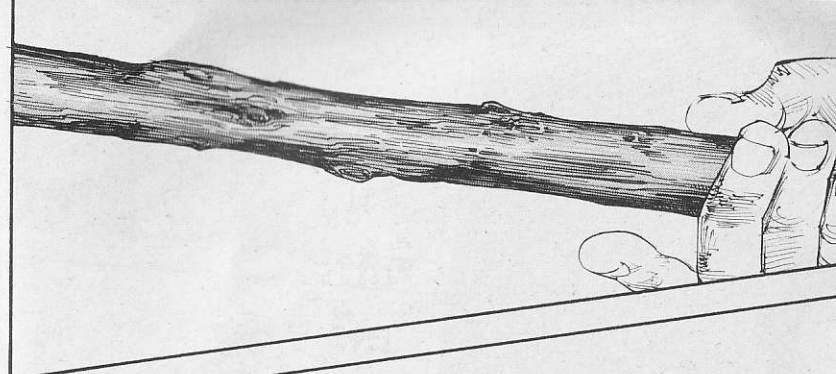

ชื่อของท่าน
นี่

นี่ไม่ถึงเลยว่า
เหตุการณ์สำคัญ
ในชีวิต
กำลังรออยู่

การเดินทาง
มายังเกียวโต
พร้อมกับ
เจ้านาย
เป็นครั้งแรกนี้

ช่างน่ากลัว
จริงๆ
ที่ข้าเข้าใจผิด
คิดไปเอง

หนัก
!!

น้ำหนักตัว
ทั้งหมด
มารวมกัน
อยู่ที่
ปลายกิ่งไม้
เล็กที่กิ่งนี้
เพียง
ที่เดียว

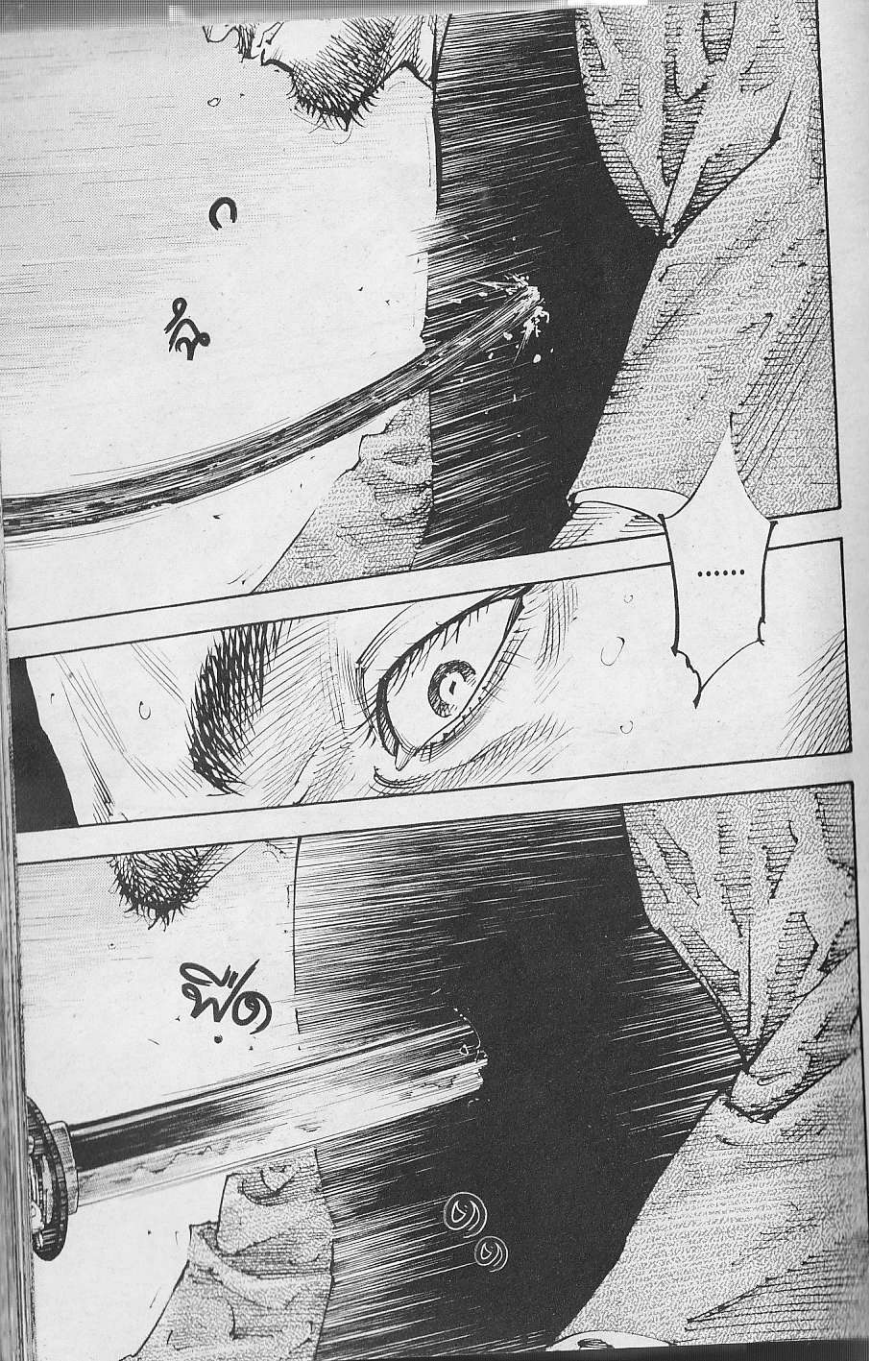

Vagabond

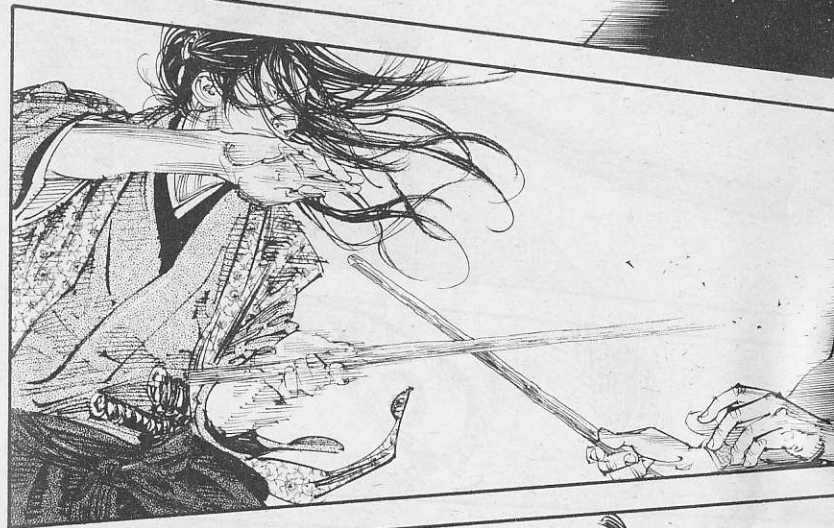
ท่าน
ซาซากิ
โคจิโร่
...!!

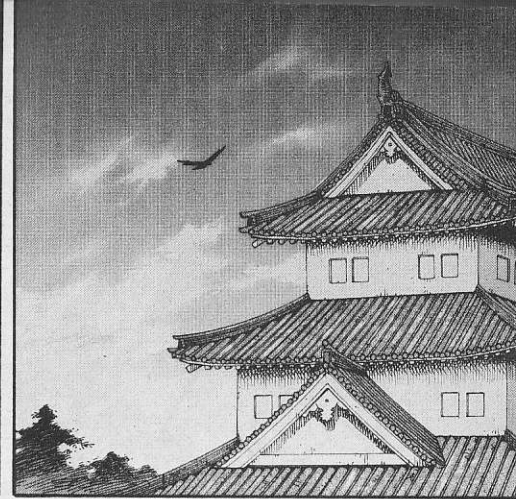
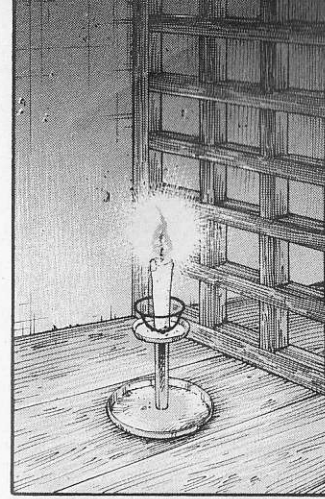
ตอนที่ได้ยินว่า
เป็นนักดาบหูหนวก
นี่กว่า
จะอายุมากแล้ว
ซะอีก...

ตอนที่ 257 ชิดแข่ง

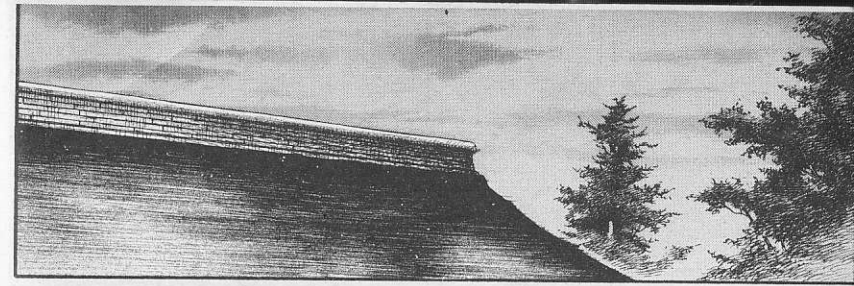
ในชีวิต ...

เหตุการณ์
สำคัญ
อย่างหนึ่ง ...

โธงะว่า !!

โธงะว่า !!

อ๋อ

ซาซากิ
โคจิโร่

อย่ากรุ่นก
ทำยังเงนะ
ถึงตายเท่านั้น
ทั้งหมดมาไว้ที่กิ่งไม้
เล็กๆ กิ่งนี้ได้...

อย่างเช่น
คนที่มาหาชน
ชานานนามว่า
“ที่หนึ่งในปรูฟี่”

อย่าง
“มินาโมโตะ
มุซาชิ” นะ

.....
!!

มะ...
หมายถึงข้า
สินะ?

โอโงะว่าเป็นคน
ที่มีฝีมือดาบ
ดีมากที่สุดใน
บรรดาคนที่เข้า
เคยพบมาเลยละ
ท่านโคเอ็ตสึ!

เอ
หายไปไหน
นะ?

หรือ
จะไปเข้า
ห้องนา?

ทีม
ฝีมือเหนือกว่า
ครูสอนดาบของ
ตระกูลโฮโซคาวา
แห่งโชะคุระ
อีกรี...

ตามสายตา
ของข้าแล้ว ข้าเชื่อว่า
ฝีมือดีกว่าท่าน
อูจิจิเอะ มาโกะชิโร่
ซึ่งเป็นครูสอนดาบ
ซะอีกนะ!!

ฟังแล้ว
เทียบไว้
ด้วยละ

ท่าน
โคเอ็ตสึ

ข้าอยาก
จะถือโอกาสนี้
พานักดาบฝีมือดี
ของท่านมาที่โอโงะว่า
ประลองด้วย
สักหน่อย

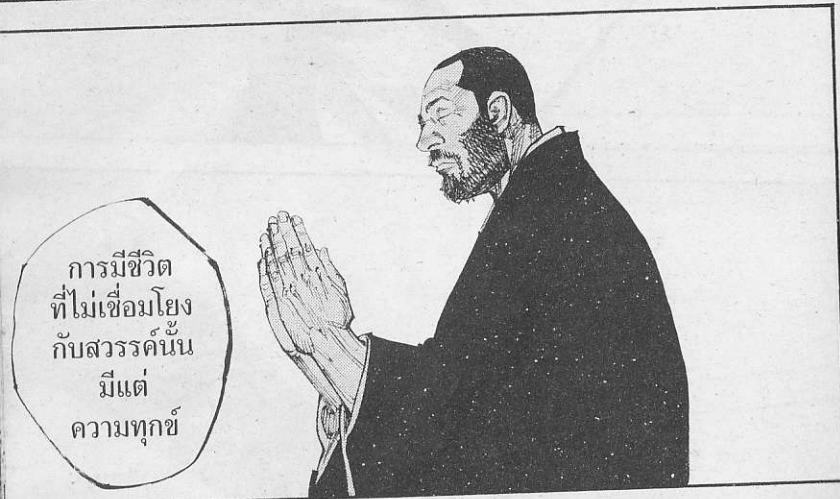
ไหน ๆ ก็
เข้ามาเถียวโต
แล้ว

.....

แล้วข้า
ก็คิดได้ว่า

การมีชีวิต
ที่ไม่เชื่อมโยง
กับสวรรค์นั้น
มีแต่
ความทุกข์

หากสวรรค์
เพียงแต่รับฟัง
เท่านั้น

ขอ
ปาฏิหาริย์
จงบังเกิด

หากข้าไม่เสียชีวิต
ที่เกิดมา
บนโลกใบนี้

แน่นอนว่า
ข้าเอง
ก็เป็น
หนึ่งในนั้น

คำตอบ
ของ
"คน"

ตามหาไป
ก็เท่านั้น

ข้าสิ้นหวัง
กับ
รูปลักษณ์
ของตัวเอง

หมายถึงข้า
ไข่ม้อย?

ธาตุแท้
ของ "คน"
ที่ไม่อยาก
เห็น...

ก็ทุกคน
นั่นแหละ

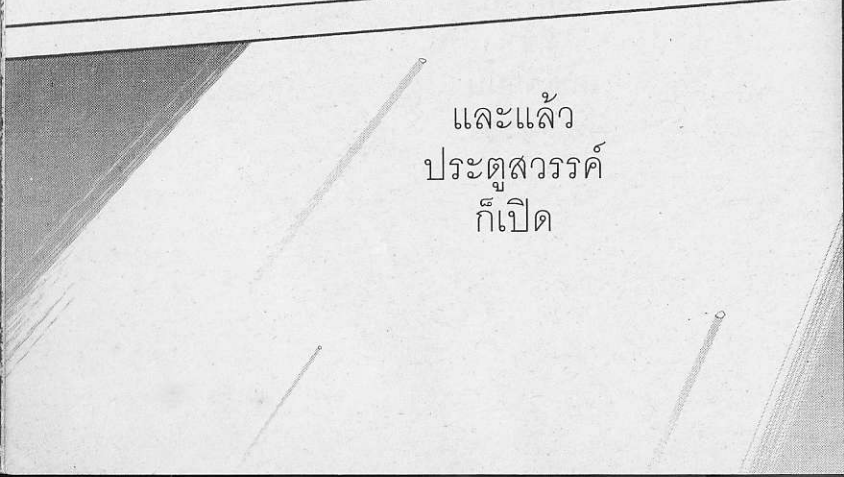
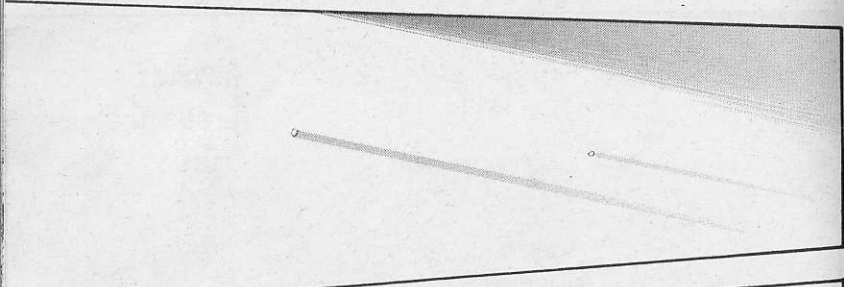

พอน้ำลาย
กระเด็นใส่
ตัวเอง

ข้าก็ออกเดินทาง
ค้นหาคำตอบใหม่
เพื่อให้หลุดพ้น
จากน้ำลาย
ที่ข้าล้ม

ข้าล้มน้ำลาย
และดูถูกตัวเอง
ว่าไม่มีปัญญา
นำใคร

และแล้ว
ประตูสวรรค์
ก็เปิด

มนุษย์
ไร้ขีดจำกัด

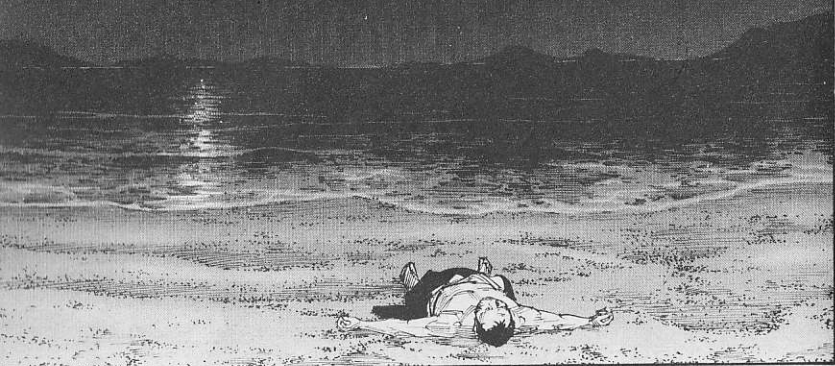
ประตูลสวรรค์
ทุกบาน
ที่เปิดตายมานาน
ต่างพร้อมใจ
กันเปิด

อิสระเสรี
คืออย่างนี้
นี่เอง

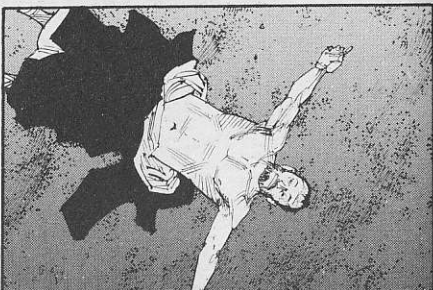
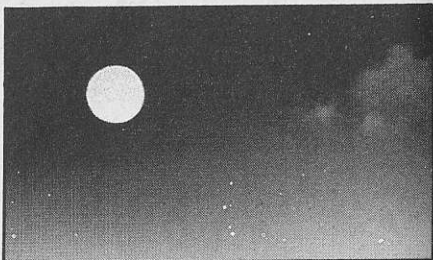
อิสระเสรี
ที่ข้า
เคยรู้จักนั้น
คนละเรื่อง
กันเลย

ถูกสวรรค์
กำหนดไว้
เรียบร้อยแล้ว

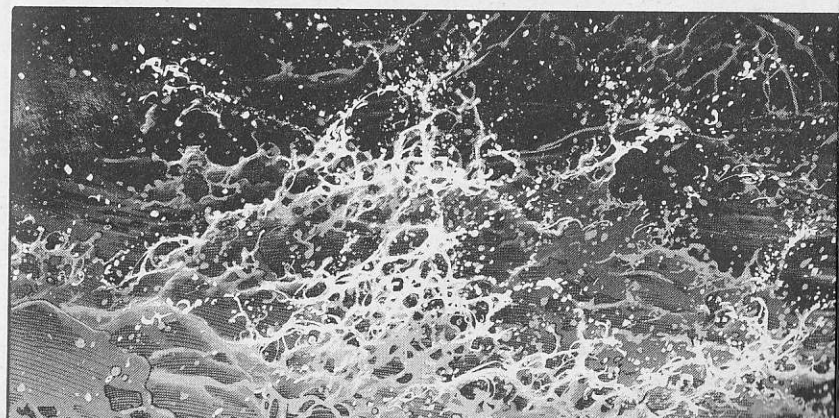
เส้นทาง
ชีวิต
ของ
แต่ละคน

ขณะเดียวกัน
ก็มีอิสระเสรี
อย่างเต็มที่

ไร้ขีดจำกัด
รี?

ข้าคิดว่าคนที่
รู้จักความทุกข์
อย่างเจ้า
น่าจะเข้าใจนะ

มุซาชิ

ไม่ว่า
ผลการต่อสู้กับ
ศิษย์สำนักโยชิโอะกะ
แบบ 70 ต่อ 1
คือชัยชนะ
หรือสิ่งอื่นใด

ตอนนี้
เจ้ากำลังแบกรับ
ความทุกข์ทรมาน
แสนสาหัส
ชนิดที่ไม่มีใคร
เข้าใจเอาไว้ด้วย

ตราบเท่าที่
มนุษย์
ยังฝาก
รากเหง้า
ไว้กับ
สวรรค์

กระนั้น
สวรรค์ก็ยัง
เชื่อมต่อกับเจ้า
อยู่

ในโลกนี้
ไม่มีใคร
สักคน

ที่จะเข้าใจ
ความ
ทุกข์ทรมาน
ของเจ้า

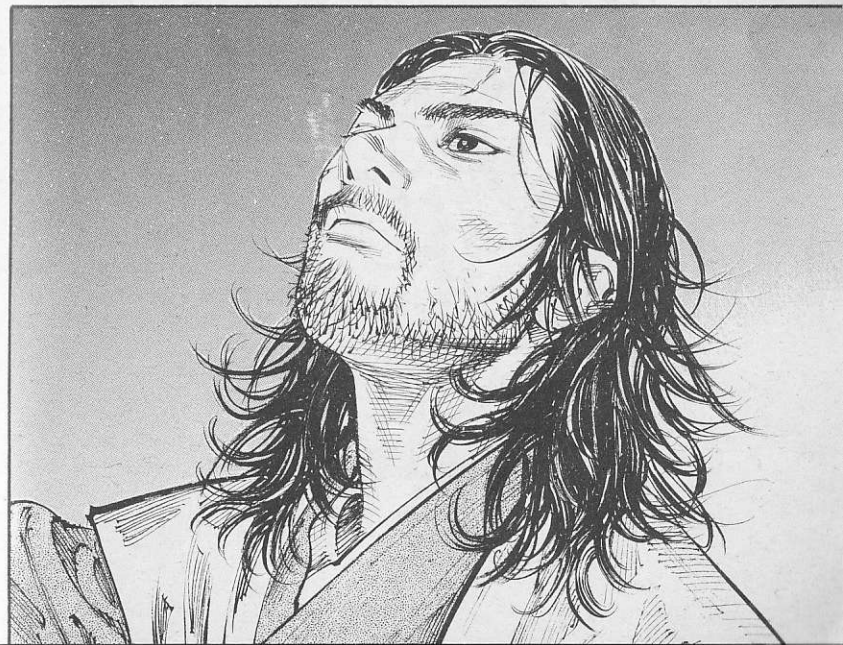
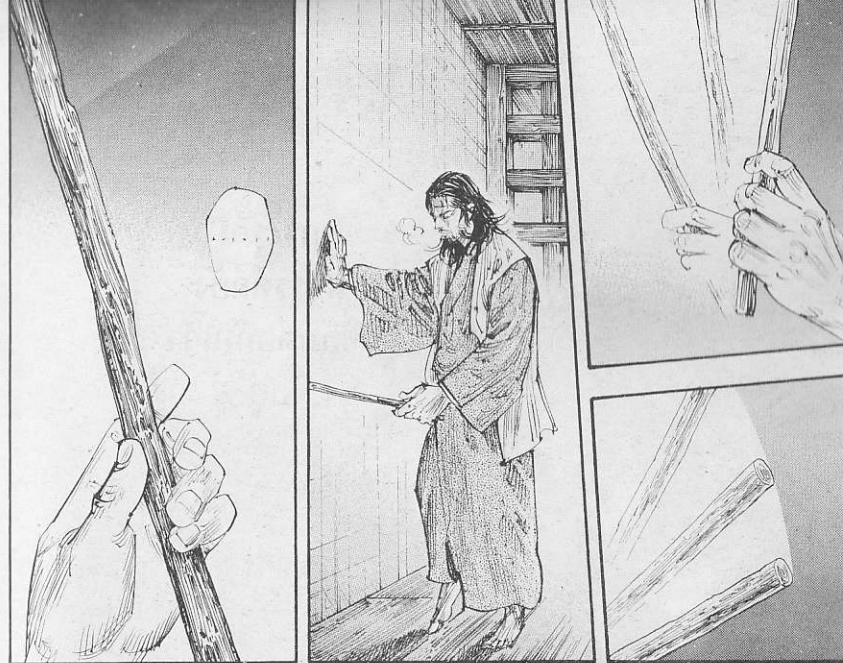

แต่ว่านะ
มุซาชิ

เจ้ารู้มั
?

Vagabond

มุซาซึ
เจ้ารู้มั๊ย?

กระนั้น
สวรรณค์ก็ยัง
เชื่อมต่อกับเจ้า
อยู่

ตราบ
เท่าที่

เจ้า
ยังปรารถนา
ให้เป็น
เช่นนั้น

...สุดท้าย
ก็ทำได้แค่
อธิษฐาน
งั้น

โผล่

ไม่ใช่
"แค่"

และ
ไม่ใช่
การอธิษฐาน "สุดท้าย"
เป็นจุดเริ่มต้น
ของทุกสิ่ง

.....
!!

ได้ทุกที่
ทุกเวลา

เราสามารถ
อธิษฐาน

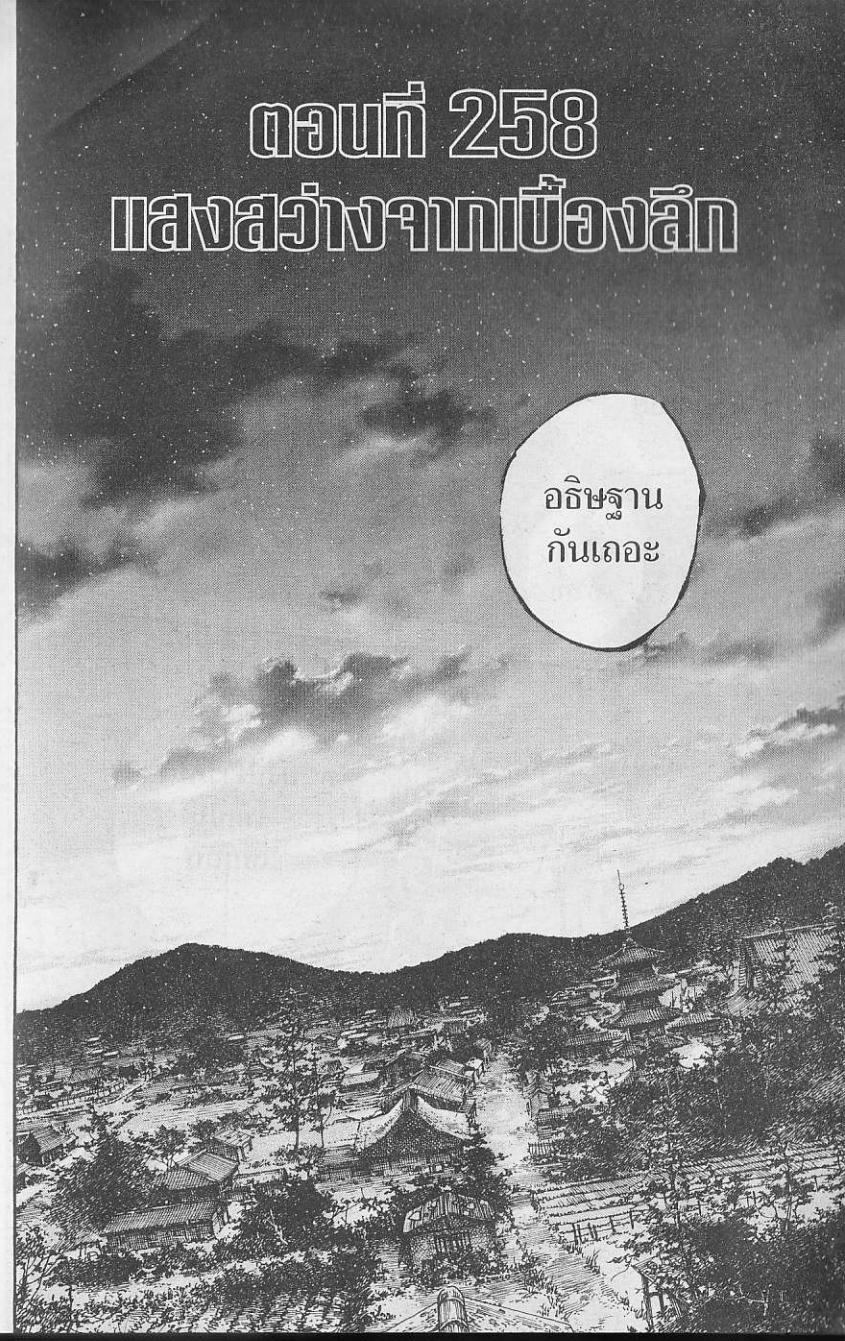
อธิษฐาน
อะไรรี?
มุซาชิ

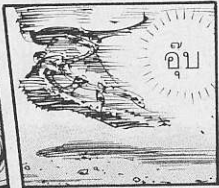
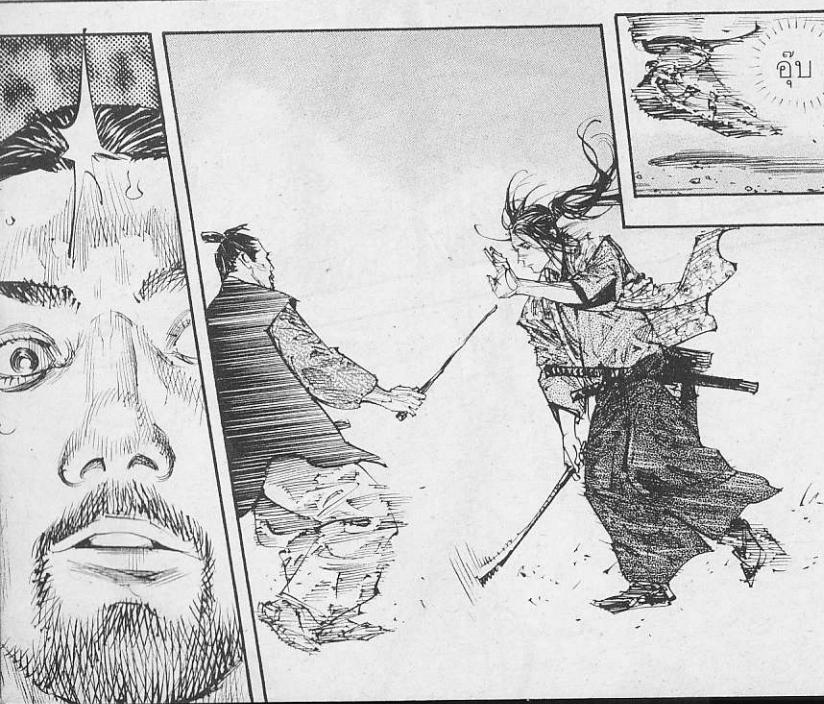
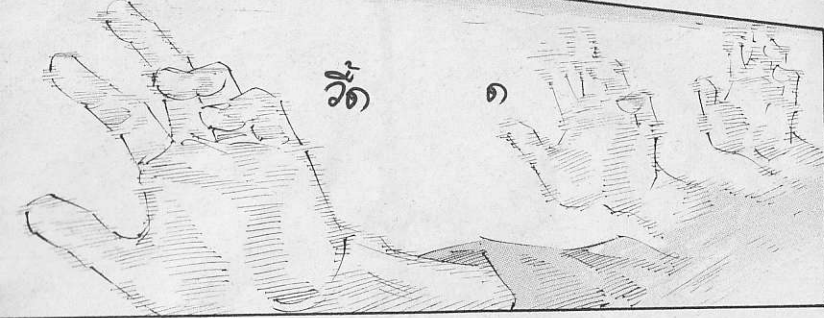
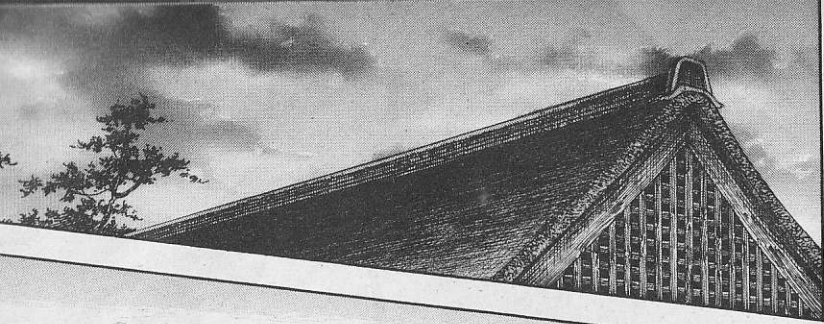
“เส้นทางชีวิต
ที่ข้าเดินมา”
ก็เช่นกัน...
ข้าตั้งจิตอธิษฐาน
ไปยังสวรรค์

ตอนที่ 258

แสงสว่างจากเบื้องลึก

อธิษฐาน
กันเถอะ

มุขาทิ
หรือว่า...
ไม่ว่าจะตัด
ส่วนไหน
ก็ยังเป็น
“อึดตา”
งันวี

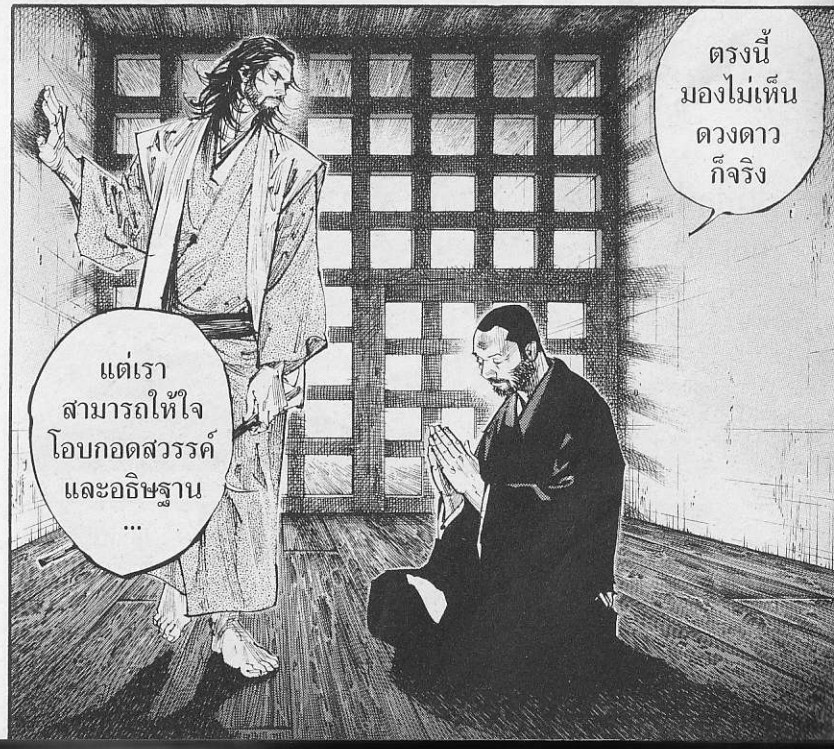
อาทิตย์
จวนจะลับ
ขอบฟ้าแล้ว
สินะ...

ไม่ลิ
ถ้าจะพูด
ให้ถูก
ก็คือ

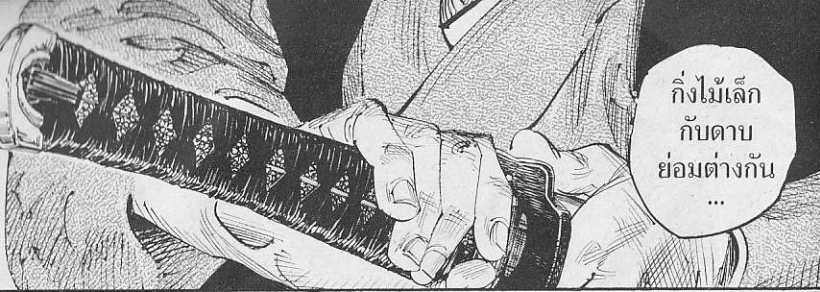
เส้นทาง
ชีวิต
ที่เข้าเดินมา

ตรงนี้
มองไม่เห็น
ดวงดาว
ก็จริง

แต่เรา
สามารถให้ใจ
โอบกอดสวรรค์
และอธิษฐาน
...

กิ่งไม้เล็ก
กับดาบ
ย่อมต่างกัน
...

ตัวข้า
ไม่คุ้นเคยกับ
การใช้กิ่งไม้
...

ไม่
เหมือน

ได้โปรด
อธิบายด้วย
ที่ข้ายึดติด
กับความคิด
เช่นนั้น

ไม่สิ
จะว่าไป
...!!

กิ่งไม้
กับดาบนั้น
ต่างกัน

ชนิดที่ข้า
ไม่เคยพบ
มาก่อน...

เป็นเพราะ
คู่ต่อสู้มีฝีมือ
ล้ำเลิศ
เหลือคณา

แม้แต่ตัวข้าเอง
ยังตกใจเลย
ฝีมือ
การใช้ดาบนั้น

ช่าง
แข็ง
แกร่ง
ว่อง
ไว

ถ้ามีโอกาส
ได้ใช้ดาบจริง
ล่ะก็

หือ
?

ตอนนั้น
...

เอ
รู้ว่า
จะ
ต้อง
เสีย
...

โอ
จะ
ง
ระ
ว่า
|

ทำให้ข้า
อยาก
อธิษฐาน

คือสิ่งที่
ท่านเรียกว่า
“สวรค์
โอบกอดจิตใจ”
ใช่嗎?

แสง
ที่ว่่านี้

ลึกลงไป
ข้างใน
ปรากฏ
แสงเรืองรอง

กลางลำตัว
ข้า...

ตอนนั้น
ไม่รู้ทำไม
...

มีรอยยิ้ม
ผุดขึ้นมา
...

ไว้
ขีดจำกัด

ยัง
ตัวข้า

“ตัวข้า
เชื่อมต่อกับ
สวรรค์”

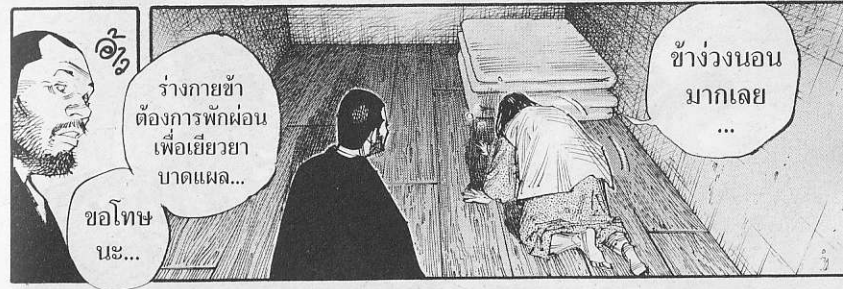
ข้ารู้สึก
อย่างนั้น

ยังมี
อิสระเสรี

เชื่อมต่อกับ
สวรรค์
อย่างแนบแน่น
เท่าใด
ตราบก็...

ใช่แล้ว

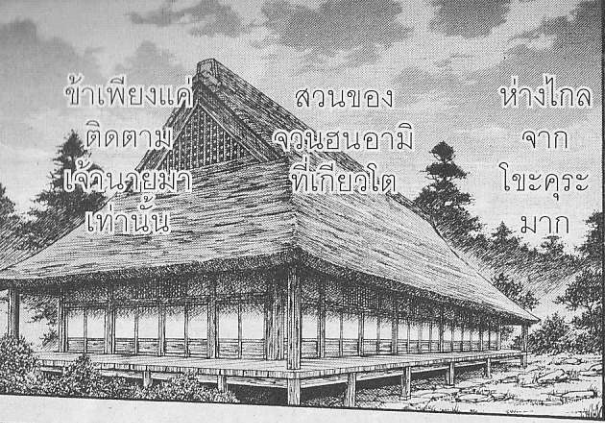
Vagabond

ตอนที่ 259 แคว้นงูเห่า

ข้าเพียงแค
ติดตาม
เจ้านายมา
เท่านั้น

สวนของ
จวนสนอามิ
ที่เกียวโต

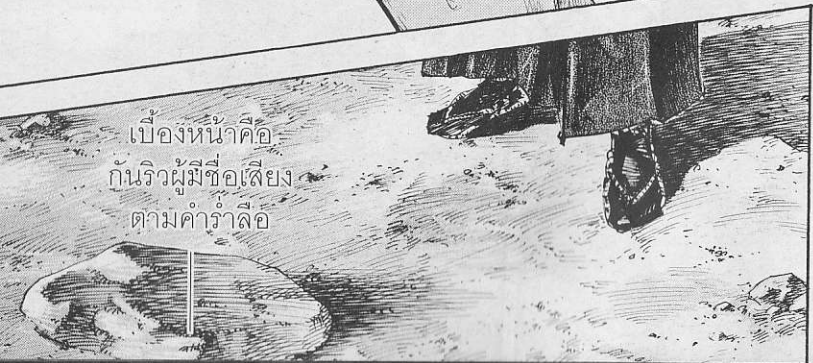
ห่างไกล
จาก
โชะคุระ
มาก

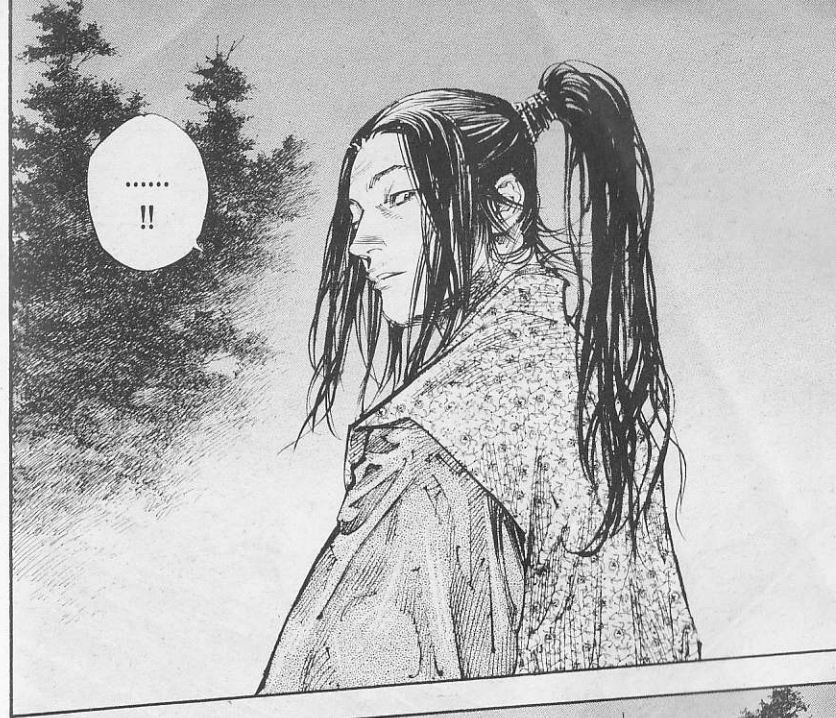
ที่นี่ ข้าคง
คือ จะคิด
เกี่ยว ไปเอง
โต

แล้วตอนนี้
ตัวข้า
กำลังจะ
ทำอะไร

เบื้องหน้าคือ
กันริวผู้มีชื่อเสียง
ตามคำรำลือ

.....
!!

โ๊ะโอะ
...

กลิ่นหอม
ของบ้านเกิด
รี...

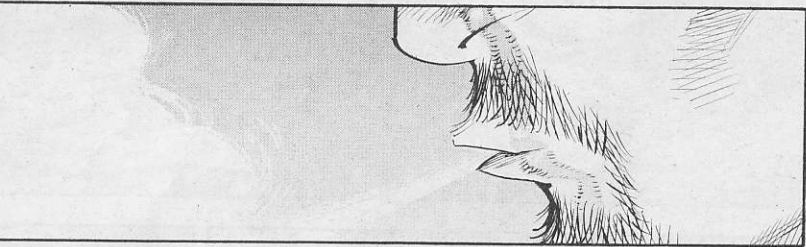

กลิ่น
ทะเล
...

หาก
สุขุม
เยือก
เย็น

อารมณ์
มิได้
ฟุ้งพล่าน

ข้าชื่อ
โอะนะว่า
อิอะนะโอะ

ข้ารู้ว่า
ท่านคง
ไม่ได้ยิน

ซาทากิ
โคจิโร่

ในท้องที่
ดบายๆ...
ช่างเป็น
บุล္ลษลุปงาม
ยิ่งนัก

ก็...
.....
ก็

ดีจัง ตอนนี
ข้ารู้แล้วว่า
ช่วงเวลานั้น
ได้มาถึง

วันคืน
ที่ผ่านไป
เพียงเพื่อ
การพบกัน
ในครั้งนี้

เพื่อการ
เผชิญหน้ากัน
ครั้งนี้

กว่าครึ่งชีวิต
ของข้าได้อุทิศ
ให้กับดาบ
เรียวมา

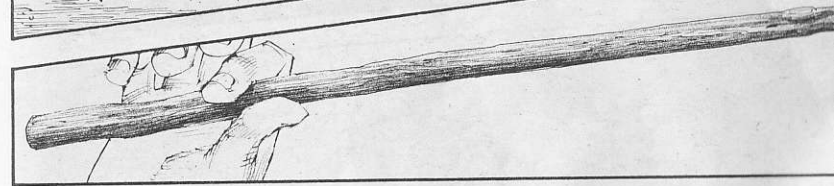
ไม่ว่าใคร
ก็ไม่อาจ
หนีช่วงเวลานั้น
ไปได้

แต่จะมีสักกี่คน
ที่ล่วงรู้เวลานั้น
ของตัวเอง?
ส่วนใหญ่กว่า
จะรู้ตัวก็ชรา
แล้ว...

เวลานั้น
ของชีวิตข้า
ได้มาถึง
แล้ว

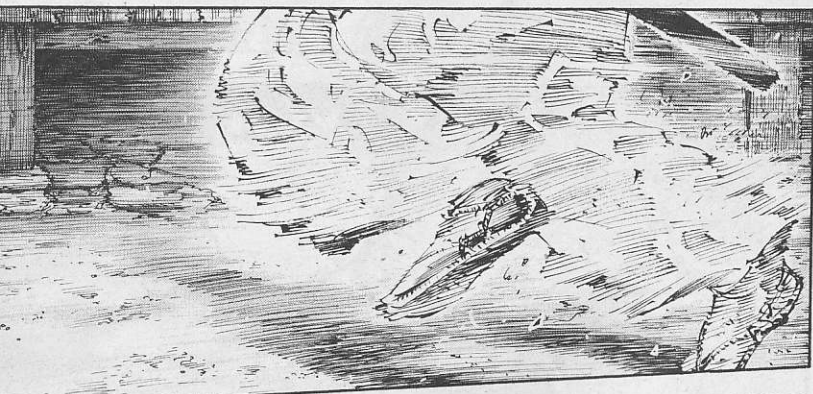

โชคดี
จริงๆ

ข้าก็
จะกวัดแกว่ง
ดาบของข้า
ละ

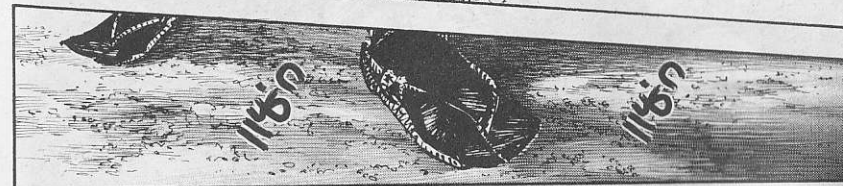
งู
จ

.....

นั่นเป็นสิ่งที่
ท่านเลือก
ไม่เกี่ยวกับข้า

ไม่ว่า
ดาบของท่าน
จะเป็นอะไร

ใช่แล้ว
หลวงพ่อก
เคยบอก
ไว้

...ตาย
ซะเถอะ

เพราะการต่อสู้
ครั้งนั้น
ไม่ใช่สงคราม
แต่ผู้ชายต่อสู้กับ
พวกโยชิโอะกะ
เพื่อตัวเอง

ใช่มีัยละ
?

"สังหาร 70 คน
เพื่อประโยชน์
ของตัวเองนะ
ตัวยิ่งกว่าสัตว์ร้าย
อีกนะ"

โธ่!!
คิดจะชกตบ
เรอะ!

พวกเรา
มือเปล่า
นะ!

ว่าแล้วลูกศิษย์
ของปีศาจ
ยอมเป็นปีศาจ
!?

ชิ ปากดีนั๊กนะ
พวกเนรปลายแล้ว
อย่างเจ้า
จะไปรู้อะไร!!

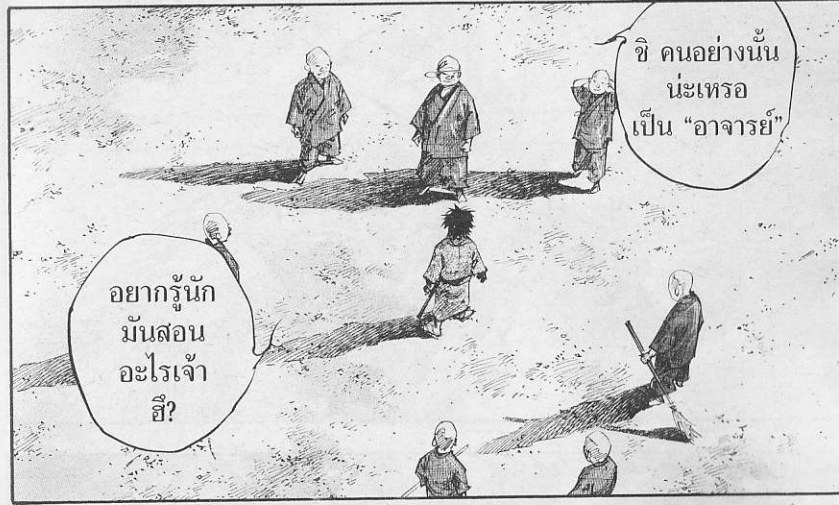
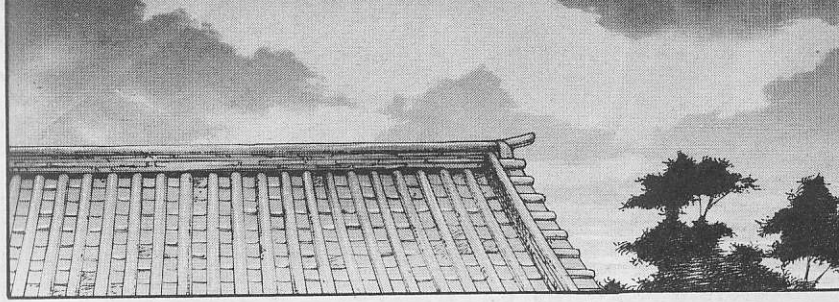
!!

นี่แน่ะ
!

จังหวะนี้
แหละ
จัดการเลย
!!

ชิ
...

ชิ คนอย่างนั้น
นะเทรอก
เป็น "อาจารย์"

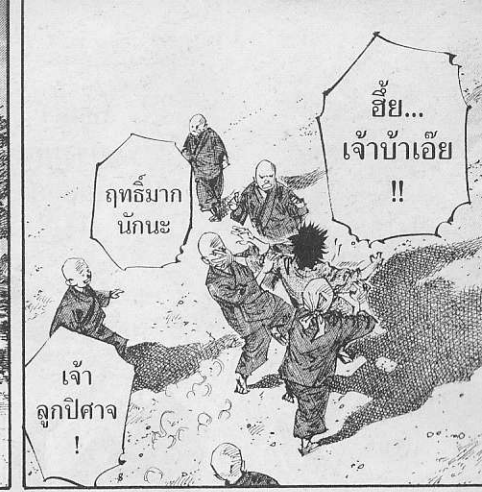
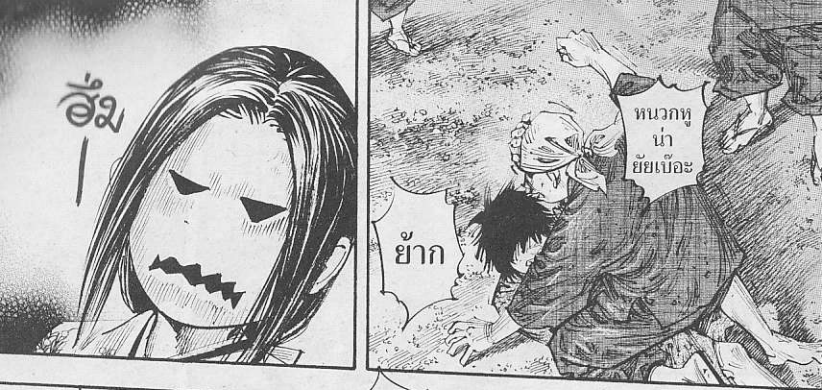
อยากรู้จัก
มันสอน
อะไรเจ้า
ชิ?

คือปีศาจ
ที่เข้ามาวุ่นวาย
ในโลกมนุษย์

แต่ในยามสงบ
มันคือ
สัตว์ร้าย

ในสงคราม
ผู้ที่สังหารคนได้
70 คนคือ
วีรบุรุษ

.....
?

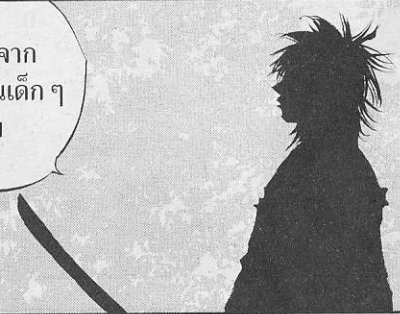
กลิ่นอะไรนะ?
ช่าง
หอมหวาน
เหลือเกิน

หาว่า
เป็น
สัตว์ร้าย
บ้างละ
ปีศาจ
บ้างละ
...
พวก
มัน
ลบหลู่
อา
จารย์

ไม่ต่างจาก
ฉายาตอนเด็ก ๆ
เลย

ปีศาจร้าย
หยุ่ง...
สัตว์ป่า
หยุ่ง...

ถ้าเป็นข้า
คง
ทนไม่ไหว
นี่กว่าชาวบ้าน
จะมอง
ด้วยสายตาที่ดี
กว่านั้น...?

ปีศาจ
ร้าย
สุนัข
จึงจอก
...
เด็กผี

Vagabond

ตอนที่ 260 เพลิงหาคืบ

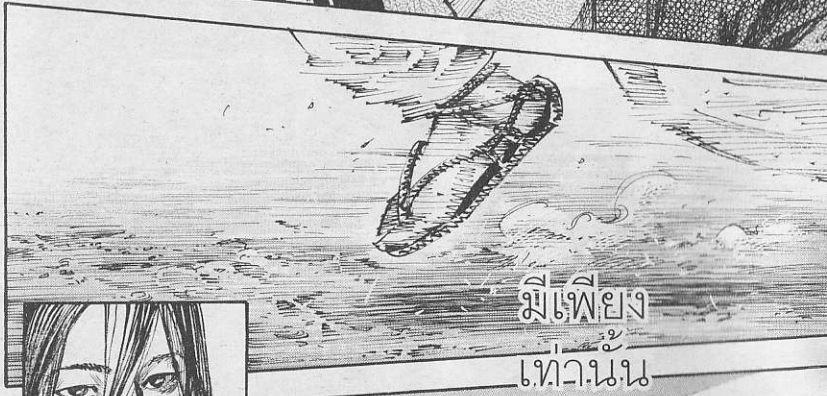

!

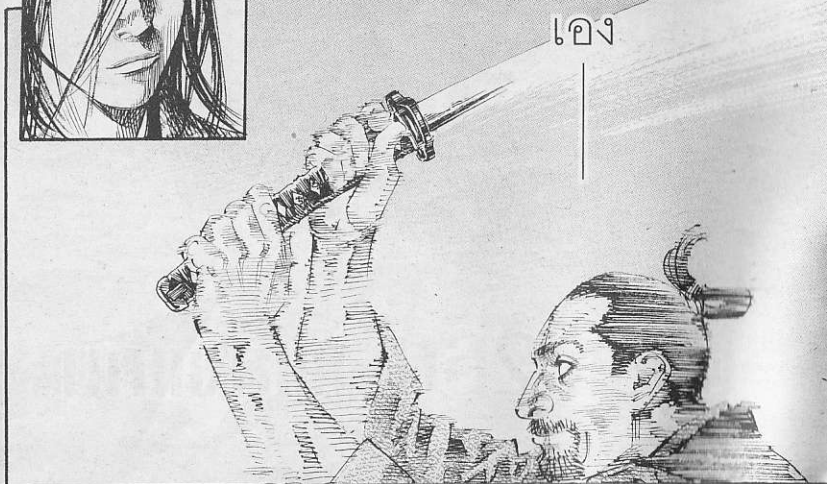

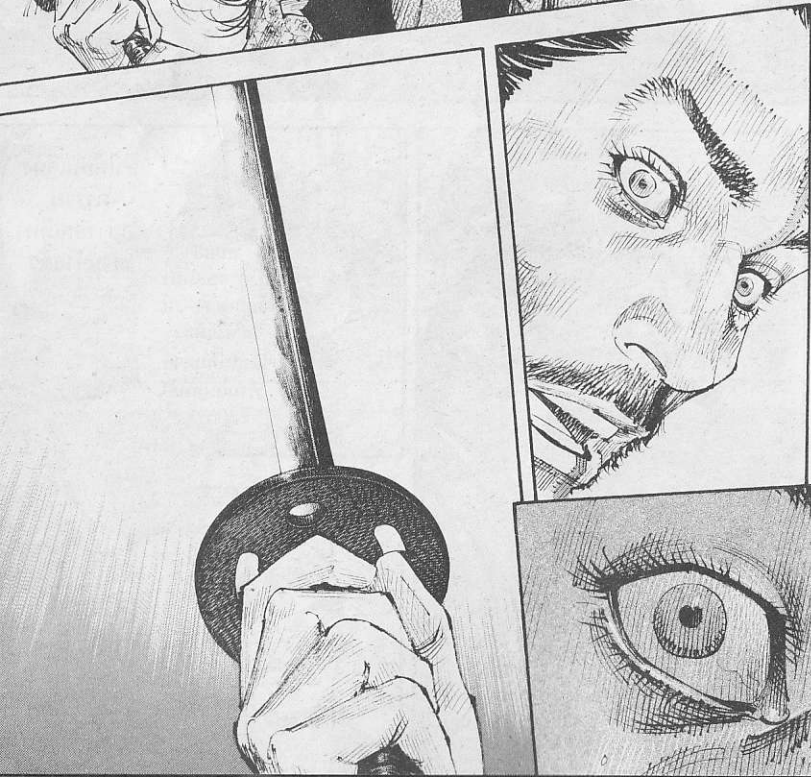
ข้าก็จะ
กวัดแกว่ง
ดาบของข้า
ละ

ไม่ว่า
ดาบ
ของ
ท่าน
จะเป็น
อะไร

มีเพียง
เท่านี้
เอง

ไปไหน
ไม่ได้

เอ่อ
...

ตราบโด
ที่เพลิงแค้น
ซึ่งลุกโชนในใจ
ยังไม่ดับมอด
ลง

ดูเหมือนว่า
ข้าจะยัง
ไปจากที่นี่
ไม่ได้

.....
!!

โอชะระว่า

โอชะระว่า
!!

ข้าได้ยินเสียง
คำราม
อย่างฮึกเหิม
ของเจ้าแล้ว
...

หนอย
บึงอาจหลบมา
ซุ่มเพลิงดาบ
อยู่คนเดียว
โดยไม่ทักทาย
ท่านโคเอทสึ
หรอก!?

ไฟแรงนะ
มันดี
แต่ว่า

.....

!?

ผู้คนมากมาย
ต่างไล่ล่า
หมายปลิดชีพ
มุซาชิ

ด้วยวิธีการ
ที่โหดร้าย
ป่าเถื่อน

อีกไม่ช้า
ชื่อเสียง
อันเกรียงไกร
ของมุซาชิ
จะถึงจุดจบ

เด็ก
เช่นเดียวกับ
กับที่

มุซาชิ
เคยทำกับ
พวกเรา
ไว้

อย่าไป
ยุ่งกับเขา
เลย
คุณหนู

มุซาชินะ
ไม่อาจ
หลีกเลี่ยง
จากวังวนนั้น
ได้หรอก

พะ...พูด
ไม่ออก

วังวน
รี?

กะ
...

แก
เป็นใคร
!?

ท่าน
โคจิโร่
...

โอะงะว่า

...!!

เจ้าปลัดชีพ
โอ่งระว่า
ด้วยกิ่งไม้กิ่งนั้น
รึ...!?

ทำได้ยังไง
เนี่ย...?

ท่าน
อิวามะ
!

ชีพจร
หยุดเต้น
แล้ว

โคจิโร่ที่ว่า
เนี่ย
อย่าบอกนะว่า
หมายถึง...

ห๊ะ
..

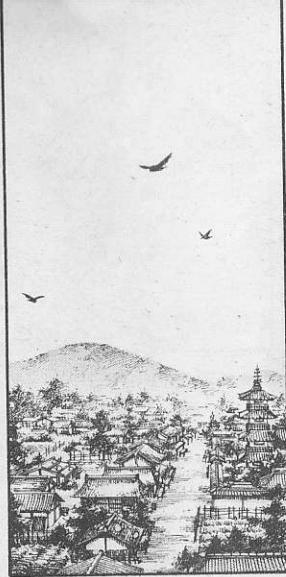
โคจิโร่
...?

โอ่งระว่า

โอ่งระว่า
!!

ผมชาว
โพลน

...
หลังค่อม
น้อย ๆ

มีมัย?
ยายแก่
ที่วานะ

เอ
...

ตัวสูง
ประมาณ
นี้

ไม่ทราบว่
มาอยู่ที่
สะตะโกะ
หรือเปล่า
...

ซาซากิ
โคจิโร่
...!?

ยายแก่คนนั้น
บอกว่า
"ยาแพง
แถมยังใช้ไม่ได้ผล
อีก!"

แก่เลี้ยงดั่ง
ไวยายขนาดนั้น
ในที่สุดคนขายยา
ก็ต้องยอมแพ้

เห็นว่า
ลดราคา
ให้แก่
น้ำดูเลย

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า

เห็นเดียวกับ
คนขายยา
อยู่ข้างทางนะ
อะอะไวยาย
ใหญ่เลย

อ๊ะ
ใช่จริงๆ
ด้วย

เอ
จะใช้ยายแก่
คนที่เจอ
เมื่อวันก่อน
รู้ปล่านะ

ผมชาว
ถิ่นไม่เท่า
...

จากเงา
นั้น
เธอ...

นั่น
แหละ
!

ใช่เลย
!!

รู้มัยว่า
ยายคนนั้น
พักอยู่ที่ไหน
!?

นางเป็นแม่ข้า
เราพลัดหลงกัน
กลางทาง
...!!

โอว...ช่าง
น่าสงสาร

.....
!!

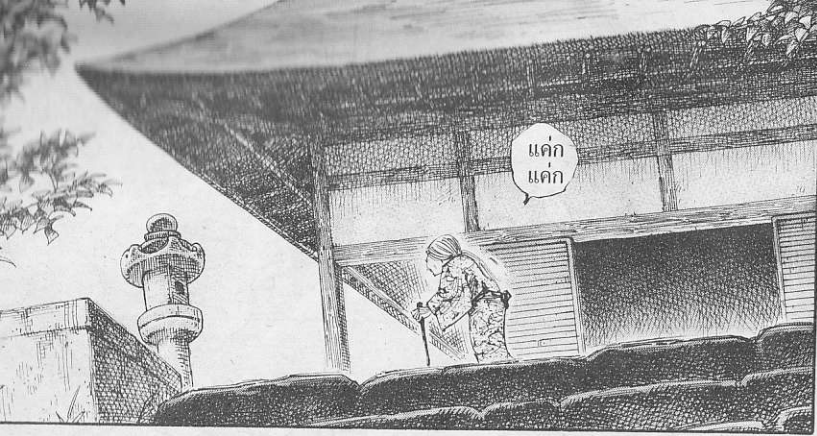
มีใครเห็น
บ้างมัย

ว่า
ไง
ล่ะ

ยายแก่
หลงทาง
...?

เฮ้ ทุกคน
มาทางนี้
หน่อยสิ

ข้าจะ
เริ่มต้น
ใหม่
อีกครั้ง

อีก

อีก

อีก

เราควรจะให้
ความสำคัญ
กับสิ่งมีค่า
อย่างแท้จริง

ยังไม่
สาย
เกินไป
ใช่ไหม

แตก

แตก

แตก

แตก

เมื่อ
โกหกซ้ำแล้ว
ซ้ำเล่า
พอนานวัน
เข้า

ก็ไม่รู้
แล้วว่า
ความจริง
คืออะไร

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยเอจิ โยชิกาวา

29 มุซาชิถูกจับ

พิมพ์ครั้งที่ 1

13 กุมภาพันธ์ 2552

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

"Vagabond"

© 1998-2009 I.T. Planning, Inc.

ISBN 978-611-516-009-9

ผู้แปล ฤทัยวรรณ เกษสกุล

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก

โทรศัพท์ 0-2338-3726-30 โทรสาร 0-2338-3986

: ฝ่ายผลิตภัณฑ์ และจัดจำหน่าย โทรศัพท์ 0-2338-3726-30

จบเล่ม 29 ไปรอดติดตามตอนต่อไป